

PHỒ-LOAN

III A P - 0 0

ĐƠN-PHÁP-KHAI-ĐẠO
HẦU-ĐÀN

CUNG-ĐẠO ĐỀ-THỊT 15 THÁNG 4 QUÍ-SỬU
(12.5.1975) HỒI 20 GIỜ 15

Thời-Quân BẢO-ĐẠO
Thời-Quân HIỆM-ĐẠO
Ngài ĐÀU-SƯ
Chức-Sắc HIỆP-THIỆN
CƯỜNG, THƯỚC-TRIỆP

HỒI - PHÁP

Nam, PỨ
CHÍNH-BỨC.
-CHỦ ĐỀ-THI-TRUYỀN
-CHỦ ĐỀ-TRƯỜNG-TÁ-CHUYÊN

Chợ TÔI-CHÍNH-LÀNG-DÀI, Chủ Chức-Sắc,
Chức-Việc và Toàn Đạo TÂN-ĐỒ.

Chúng tôi nước hết tận trở lại số của bạn KHAI-ĐẠO về trường hợp của Truyền-Trang CAO, còn về chức-Sắc HIỆP-THIỆN thì đình lại dịp khác, vì việc thăng thưởng Chức-Sắc HIỆP-THIỆN đã qua.

Về Truyền-Trang CAO thì cũng nhớ rằng nó có phạm-sự bạo ngược đối với Ban-Đạo nó bỏ nhiệm sở, cái đó thì bồi công hay tội. Nhưng việc ấy là của Ban-Đạo, nên không luận đến nữa. Tuy nhiên, không thể cho thăng cấp, các bạn đã rõ thì niệm định nghị. Ban-Đạo cũng nên nói rõ việc thăng thưởng Chức-Sắc HIỆP-THIỆN. Vì trước khi chưa thăng Ban-Đạo đã tuyên bố lấy hết công-tồn mà định đoạt, nhưng các em cứ một bực mà phạm ứng làm cho xáo trộn một lúc hầu như đức-tin đổ đổ vỡ. Vậy các em cầm Luật về mặt tinh-thần nghĩ sao?

Ngài KHAI-ĐẠO Bạch:- Xin bạch Đức Ngài. Thân danh cầm quyền. Khớp Chánh thì tức nhiên phải khớp vào luật-lệ mà cứ xử, nhưng đối với đám em út dưới họ đã tận tâm giúp hay cho mình, thì bốn phần dân anh tốt phải tỏ tình biết ơn đối với em út, dầu có việc gì xảy ra thì dân anh phải lãnh trọn trách-nhiệm.

Bạn còn bình việc nữa sao?

Ngài KHAI-ĐẠO Bạch:- Bạch Đức Ngài xin Đức Ngài từ-bi tha thứ vì việc hiểu lầm và nóng lòng về Đạo-Nghiệp ngày nay mới thổ lộ như thế.

Ban-Đạo vui lòng bỏ qua.

Xin tiếp tục.

Ngài BẢO-ĐẠO Bạch:- Kính dâng lên Đức Ngài danh-sách Chức-Sắc, Chức-Việc Phước-Thiện Nam, PỨ hội đủ điều kiện cầu-thăng cầu-phong thuộc đợt chót niên khóa Tập-Hội (1971) có sự công nhận của Hội-Thánh Hiệp-Thiện-Dài, thỉnh cầu Đức Ngài từ-bi chấp thuận.

..... 2/-

chấp nhận.

1.- Danh-sách Giáo-Phận ĐỨC-THÁI-TRẦN cầu thăng-Đạo-Phận.

- Chấp-thuận.

2.- Danh-sách Chức-Việc Tam-Phái Phước-Thiện cầu Thăng Giáo-Phận, ân-phong 461 vị và hàm phong 3 vị.

- Chấp-thuận.

3./ Danh-sách chức-việc Tứ-Phái Phước-Thiện cầu - Thăng Giáo-Phận, ân-phong 439 vị và hàm phẩm 2 vị.

- Chấp-thuận.

Ngài BẢO-ĐẠO bạch:- Kính bạch Đức Ngài, theo Thánh-Giáo Đức Ngài dạy số định vị cho Đạo-Huội ĐỨC-HÌNH-VÔ-DUY-TRỨNG lãnh phận sự bầy Tội-Thánh Phước-Thiện, theo khả năng làm việc từ thiện của chúng sự. Tôn nay Đạo-Huội VÔ-DUY-TRỨNG vô hậu linh. Lĩnh xin Đức Ngài từ-bi phận định.

Lời vào,

Chào Hiền-Huội, Đền-Đạo rất vui mừng nhận thấy - thiện chí của Hiền-Huội để tâm giúp cho cơ nghiệp Đạo.

Vậy Đền-Đạo đặc trách ân-phong Hiền-Huội Chức Đạo Phận Phước-Thiện, vì phù hợp với khả năng và tinh thần của Hiền-Huội. Đền-Đạo xin để lời chúc mừng và cầu nguyện Hiền-Huội sớm thành công trên bước đường nhiệm vụ.

Ngài BẢO-ĐẠO bạch.- Các việc đến đây chấm dứt.

MINH.

TRẦN-ĐẦU:

(TRẦN-ĐẦU ĐỜI 21 GIỜ)

LÝ-DẠCH MƯỜI TRẦN OAI-NHIÊN

Chào Hội-Thánh Lương-Đài, Chư Chức-Sắc, Chức-Việc và toàn Đạo Lạc, Lũ.

BẢO rất mừng được dịp diện kiến tất cả Chức-Sắc - hôm nay, BẢO xin để lời chúc mừng cho tất cả được vinh - thăng.

Lấy đọc danh-sách cầu thăng phận.

Ngài BẢO-ĐẠO bạch:- Kính dâng Chức-Sắc, Chức-Việc, Đạo-Hữu công quả Nam, Tử hộ đứ điều kiện cầu-thăng, Cầu-phong thuộc đợt chót niên Khố-Tên-Ngũ (1971) có sự công nhận của Hội Thánh Hiệp-Thiên-Đài, thỉnh cầu Đức Ngài từ-bi chấp thuận.

1.- Danh-sách vị Giáo-Sư ĐỨC-TRẦN-TRẦN và vị Tứ Giáo-Sư ĐỨC-TRẦN-TRẦN cầu thăng Phối-Sư.

- Chấp-thuận.

2.- Danh-sách Giáo-Hữu Tam-Phái cầu thăng Giáo-Sư ân-phong 59 vị và Hàm-phong 75 vị.

- Chấp nhận toàn thể.

3.- Danh-sách Lễ-Sanh Nam-Phái cầu thăng Giác-Hữu, ân-phong 157 vị và hạm-phong 85 vị.

- Chấp nhận hết!

4.- Danh-sách Chúc-Việc, Đạo-Hữu công-quả Nữ - Phái cầu-phong Lễ-Sanh, ân-phong 205 vị và hạm-phong 459 vị.

- Chấp thuận hết.

5.- Danh-sách Chúc-Việc, Đạo-Hữu công-quả Nam - Phái cầu-phong Lễ-Sanh, ân-phong 584 vị và hạm-phong 417 vị.

- Chấp thuận hết.

(Đọc danh sách từ vị chằm phải tới số 582..)

TUANG.

TÁI-CẦU (hồi 20 giờ 15)

Đêm 17 tháng 4 Quý-Sửu (Đl: 12-5-1973)

LỄ-DẠCH.

Chào Hội-Thánh Lương-Đại, Chư Chúc-Sắc, Chúc-Việc và toàn Đạo Nam-Mỹ.

Tiếp theo Bôm qua.

Đọc danh-sách Chúc-Việc Đạo-Hữu công-quả cầu ân-phong Lễ-Sanh xin chằm phải 417 vị.

6.- Danh-sách 12 vị Hiền-Tài Hiền-Thân phước đời Hành-Đạo xin cầu-phong vào Chúc-Sắc Cửu-Trùng-Đại.

- Đức-Lý ân-thưng và chằm phải.

7.- Danh-Sách 12 vị Chi-Phái, và 1 vị Thượng-Tọa vào qui tòng Tòa-Thánh, xin cầu-phong, Hội-Thánh kính - đồng lên thỉnh cầu Đức Ngài từ-bi phán định.

- Đức-Lý ân-phong 11 vị Lễ-Sanh và chằm phải.

1 vị Giác-Hữu và chằm phải.

1 vị định.

8.- Ngài BẢO-ĐẠO bạch:-Kính bạch Đức Ngài, Hội - Thánh Lương-Đại thỉnh cầu Đức Ngài khoan hồng chấp thuận ban quyền cho Hội-Thánh cứu xét về trường hợp Chúc- Sắc Hành-Đạo dậy đủ công nghiệp mà qui vị trước ngày thăng - thưởng xin cho quyền Hội-Thánh truy phong về mặt hữu hình để khích lệ tinh thần của Chúc-Sắc hân say phục vụ Đạo - nghiệp, thỉnh cầu Đức Ngài từ-bi chấp thuận.

- Nếu ban được quyền thì không đủ thời giờ trong những trường hợp gấp. Vậy đồng ý với Đức HỘ-TRÁP đức quyền này phải ban cho HIỆP-TRÁP CHƯÔNG-QUẢN HIỆP-THIỆT-ĐẠI và

từ đây không để chủ quyền nữa, nghĩa là PHIÊN-TRIỆT Chương-
Quản Hiệp-Thiên-Đại mà thôi.

Thư vậy mới trọn danh chính ngôn thuận, nghe và -
tuân theo.

9.- Ngài-BẢO-ĐẠO bạch:- Kính bạch Đức Ngài, Hội-
quyền Vạn-Linh năm Đinh-mùi (1937) quyết nghị bỏ túc Đạo-
Luật năm Mậu-Dần (1938) chương thứ nhất về Hành-Chánh, &
điều thứ nhất; xin bỏ túc câu phong khoản như sau:

" Với mục đích chọn người có khả năng và đức độ-
để phổ thông giáo-phái khắp bốn phương hầu thức tăng cội
cội Đức CHÚI-TÔN đang đắm chìm trong vòng tội lỗi sớm trở
về con đường đạo đức, nên Đại-Hội Phái-Sinh năm Đinh-mùi
thế theo Thánh-ý của Đức HỘ-TRIỆT khi ở Madagascar mới trở
về hồi năm 1946 và Thánh-ý của Đức THƯỢNG-SAMH năm 1959.

Đề nghị cho hạng Phó-Thị-Sự và Thông-Sự được dự &
số câu-phong, song phải có đủ 10 năm công nghiệp sắp lên-
và cọng thêm 4 điều kiện như :

- a)- Đại đức hơn mười.
- b)- Học kinh giáo học đầy đủ.
- c)- Học rộng đức lực.
- d)- Hành-thiền phục vụ chu đáo.

Còn Đạo-Hữu Hiến-Thân tại Tòa-Đình nếu được 10 -
năm công nghiệp thì cũng được dự vào số câu phong.

Mọi điều kiện trên đây phải có đủ bằng cụ -
thể để chứng minh sự thật và có Pháp-Chánh minh tra đủ lẽ
mới có giáo tại.

Thỉnh cầu Đức Ngài từ-bi phê-chuẩn và cho ghi vào
Đạo-Luật năm Mậu-Dần.

- Phê-Chuẩn.

Ngài BẢO-ĐẠO bạch:- Các việc cạy xin đến đây chấm
dứt.

- Còn việc quan trọng nữa là ^{chủ} quyền của Đạo còn -
thiếu người đảm đương. Đức HỘ-TRIỆT và Lão định tuyển
chọn người thay thế Trưởng THƯỢNG-Chủ Thánh như cũ, ai có
thể đảm nhiệm chức ấy?

- BẢO-ĐẠO.

- Ngài BẢO-ĐẠO bạch:- Về tổ thông cụ định gì ? Về
việc này, xin chờ quyền Thiên-Định.

- HỘ-TRIỆT.

- Ngài BẢO-ĐẠO bạch:- Đạo thức Đức Ngài rất để cho
phép chúng tôi được gặp các Chức-Tức trưởng-cử hội rồi sẽ
đề nghị lên, chớ đề nghị hỏi đột quá thì tôi không biết-

ai mà chỉ.

- HIẾN-PHÁP.

Ngài HIẾN-PHÁP bạch:- Ngồi nơi Đền-Cơ khó trả lời
và cũng không biết ai mà giới thiệu. Xin nhờ Ngài chỉ định

HIẾN-ĐẠO

- Ngài HIẾN-ĐẠO bạch:- Bạch Đức Ngài tôi cũng không
không biết ai mà quyết định được.

- CHƯƠNG-ẤN:

- Ông CHƯƠNG-ẤN bạch:- Xin để Hội-Thánh Lương-Đại
nhóm họp tuyển chọn người rồi sẽ dâng lên Đức Ngài phân
định.

- Theo Khánh-Ý HO-THÁP thì Thiếu-Tướng TẤT có thể
thay thế Tướng THẠNH. Vì Đức Ngài biết rõ TẤT hơn ai hết

- Vậy Hội-Thánh nên chọn vị ấy sau khi thăm dò ý
kiến của TẤT.

LÀO ban ơn cho quý vị.

T H A N G.

SAD Y THÁNH-GIÁO.

TOA-THÁNH, ngày 19 tháng 4 năm Quý-Sửu
(DL: 21 4 - 1973)

HIẾN-PHÁP
CHƯƠNG-QUẢN HIỆP-THIÊN-ĐẠI
(ấn-ký)
TRƯỞNG-NHỮ-DŨU

PHO-LOAN

-PHÁP & KHAI-ĐẠO
HẦU-ĐÀN

Quận BẢO-ĐẠO
Quận HIẾN-ĐẠO
Sĩ ĐÀU-SƯ

Chức-Sắc HIỆP-THIỆN
TRUNG, PHƯỚC-THIỆN và
-Việc Đạo-Hữu Nam, Nữ
CHÉP BƯT

-SỬ LÊ-MINH-KHUYẾN,
-HỮU THƯỢNG-TÂM-THANH

ĐÀN CƠ TẠI CUNG-ĐẠO BẾN-THÀNH ĐÊM 25.6.NHÂM-TÝ
(ĐI: 14.8.1972) HỒI 20 GIỜ 15

HỘI - I - HÁT

Chào mừng Hội-Thánh, Chư Chức-Sắc và toàn
Đạo Nam Nữ.

Chư Thánh có điều chi hỏi.

BẢO-ĐẠO Bạch: - Cầu xin Đức Ngài từ-bi chỉ
giáo các khoản như sau:

1.- Lễ HỘI-YẾN ĐIỀU-TRỊ-CUNG tổ-chức mỗi năm ở Điện-Thờ
Phật-Mẫu nơi Địa-Linh-Động nên lưu giữ hay không?

" Bãi bỏ vì không hợp-phép "

2.- Điện-Thờ PHẬT-MẪU ở Địa-Linh-Động cất cổ lầu chuông và
lầu trống giống như đền thờ CHÁ-TÔN nên mỗi kỳ Đền đều
đánh trống và động chuông liên hồi như ở Đền-Thánh
trong lúc ở Bắc-An-Tử thì chỉ động có 3 tiếng chuông
mạ thôi. Xin Đức Ngài dạy lẽ nào.

Theo Thánh-Giáo đêm 20 tháng 12 Bình-Ngo tại GIÀO-
TÔNG-ĐƯỜNG Đức Ngài dạy tạm dựng ngôi Điện-Thờ Phật-Mẫu
ở Địa-Linh-Động, nay xin Đức Ngài dạy tạm dựng đền
chùa nào?

" Bến-Đạo đã giải thích rồi đó chẳng qua là sự
hiếu lêm của các em, đáng lẽ phải điều chỉnh từ
lâu, nhưng đã kéo dài đến hôm nay.
" Vậy trước sau gì cũng phải điều chỉnh cho hợp
tình, hợp lý và nhất là hợp-phép, không lẽ Đạo
phải chia nhiều kiểu cách khác nhau thì sợ gọi
là thống nhất. Vậy từ đây phải chuẩn bị sửa
" chùa lại hết.

3.- Hiện nay ở Đệ Bát Phận-Đạo đã cất xong một Tiểu Thánh-
Thất thờ Đức CHÁ-TÔN nhưng Hội-Thánh chưa đem cho phép
Khánh-Thành, xin Đức Ngài dạy lẽ nào?

" Hội-Thánh Cửu-Trùng-Đại đem cái lệnh Bến-Đạo mà
" kiên tạo ngôi Tiểu Thánh-Thất ấy là một điều
" phi phép "

4.- Mỗi năm ngày lễ NOEL nơi Địa-Thờ PHẬT-MẪU ở Địa-
Linh-Động có thiết lễ cúng Đền và đọc Bài Kinh riêng
biệt ngoài các bài Kinh lễ của Đạo, trong lúc đó ở
Đền-Thánh có cúng Đại-Đền kỷ-niệm lễ Giáng-Sinh Đức
Jesus CHRIST xin Đức Ngài dạy lẽ nào?

" Đó cũng do sự hiếu lêm mà ra, không lý do gì mà
" đem thiết lễ vị Cửu-thê nơi Điện-Thờ Phật-Mẫu.

" Vậy từ đây Bản-Đạo chấp nhận cho dùng Tiểu Thánh Thất Đệ Bạt, vì đã lỡ không lễ phở bỏ rất tốn hại cho Nhơn-Sanh, nhưn dịp Bản-Đạo cũng sẽ lên lược cho tạo - lập thêm nhiều Tiểu Thánh-Thất trong các Phận-Đạo các xe Tòa-Thánh và các Phận-Đạo khác "

" Hội-Thánh Cửu-Trùng-Đại nên lưu ý việc ấy "

5.- Liên tướng và nghi này xin Đức Ngài dạy nên giữ ngày Lễ Sinh-Nhứt của Đức Ngài vào ngày mùng 5 tháng 5 - mỗi năm theo như lòng Nhơn-Sanh sở vọng hay không ?

" Bại bỏ, Nhơn-Sanh làm tướng Bản-Đạo cần đến sự v việc ấy làm sao ? vì sự hiểu lầm đó mà có nhiều -

" bạn văn thô-lở làm nhục thể Hội-Thánh, đáng lẽ - phải khép vào Thập Hình Đức LÝ-GIÀO-TỔNG, vì Môn Đệ của Bản-Đạo không bao giờ hôn lạo "

6.- Về Quan-Hôn, Tàng-Tế ở Địa-Linh-Động hiện nay hành lễ tại Điện-Thờ PHẬT-MAU luôn cả về phần Thiên-Đạo cũng như phần Thế-Đạo, trong lúc ở Tòa-Thánh và các nơi phần Thiên-Đạo thì hành lễ ở Đền-Thánh hoặc Thánh-Thất, còn phần Thế-Đạo thì hành lễ ở Điện-Thờ Phật-Mậu; vì ở Phận-Đạo Đệ Bạt chưa có Thánh-Thất - Điều này xin Đức Ngài định lễ nào ?

" Từ đây để có Thánh-Thất Đệ Bạt thì đủ rồi "

7.- Phần đất dành làm Nghĩa-Địa ở Bàu Ech thì Ban Trị-Sự-Địa-Linh-Động muốn lưu giữ, còn phần Hội-Thánh muốn lấy cấp phật cho Nhơn-Sanh cất nhà ở, vì chỗ đất đó gần chợ Long-Hải hiện giờ, sự để Nghĩa-Địa ở đó không hợp vệ-sinh. Xin Đức Ngài dạy lễ nào ?

" Đất ấy Bản-Đạo đã hứa cho làm Nghĩa-Trang, thì cứ làm, nhưng đó là Nghĩa-Trang chung cho tất cả bốn Đạo, trong châu-vi phải chính-trung cho có trật-tự "

8.- Theo ranh giới vùng Địa-Linh-Động định do Vi-Bàng số: 152 ngày 12 tháng 11 Canh-Dần (DL:20.12,1950) do vị cố/Phối-Sư NGỌC-NON-THANH Chủ-Tọa có Đức HỘ /Ngọc Chánh/

Phép phê-kien để lập Lương-Điền Công-Nghệ nay đã trở thành thổ-cư Nhơn-Sanh về cất nhà ở đây hết - nên có Vi-Bàng số: 07/VB, ngày 13 tháng 3 Kỷ-Dậu (1969) của Hội-Thánh Lương-Đại thấu hợp quyết định giao cho Hành-Chánh mà Ban-Trị-Sự Địa-Linh-Động còn tranh chấp về chủ quyền cấp phật đất. Xin Đức Ngài từ-bi định cho bên nào ?

" Việc ấy Hội-Thánh Lương-Đại đủ thêm quyền giải quyết, nhưng phải tôn trọng những phần đất đã cất rồi "

9.- Chiếc thuyền Bắc-Nhã ở Địa-Linh-Động thì sơn màu xanh còn tất cả các Thuyền Bát-Nhã khác ở Tào-Thánh cũng như ở Địa-Phương đều sơn màu vàng và Có-Pháp để trên nóc Thuyền ở Tào-Thánh và ở Địa-Phương để để xuôi theo nóc Thuyền, chỉ ở Địa-Linh-Động thì để nằm ngang. Xin Đức Ngài dạy lẽ nào?

" Phải tưng nhứt Luật. Nếu c hăng vậy thì loạn Đạo "

10.- Có-Pháp ở Tào-Thánh và các nơi để Bình Bát-Du ở giữa, Phật Chủ bên mặt và Xuân-Thu bên trái, còn ở Địa-Linh-Động thì để Phật Chủ bên trái, Xuân-Thu bên mặt. Xin Đức Ngài dạy lẽ nào?

" Cũng tưng nhứt Luật "

11.- Thuyền Bát Nhã ở Tào-Thánh và ở các Địa-Phương không có để cột Phướk Di-Lạc phía trước thuyền, chỉ ở Địa-Linh-Động có để mà thôi. Xin Đức Ngài chỉ giáo?

" Bại bỏ "

12.- Ở Địa-Linh-Động Thuyền Bát-Nhã đưa những vị giữ trường-trại được Đức Ngài cho phép treo hai đường lụa đỏ ở trên gạt Rồng để khuyến-khích. Điều này nên phổ biến ra cho toàn Đạo hay không?

" Chấp thuận cho phổ biến toàn Đạo "

13.- Đạo-Kỳ ở Tào-Thánh và trong toàn Đạo đều để ba màu Tam-Thánh nằm ngang, màu vàng sát trong gần cổ, còn ở Địa-Linh-Động lại để ba màu sọc xuôi cả ba màu đều gắn liền vào cán. Xin Đức Ngài dạy lẽ nào?

" Phải Nhứt Luật "

14.- Cúng PHẬT-MẪU khi bái Đàn có nên xây ra phía ngoài xa như ở Đền-Thánh hay không? và khi xây ra phải xây bên mặt hay bên trái? theo thủ tục thì toàn Đạo đều xây bên trái chỉ ở Địa-Linh-Động hai bên Nam Nữ mỗi bên xây một chiều khác nhau. Xin Đức Ngài chỉ giáo:

" Hội-Thánh ra lệnh hành lễ y như hết.

15.- Nơi Báo-Ân-Tử Tào-Thánh thờ PHẬT-MẪU phía ngoài đối diện với Bưu-Điện thì không có tượng thờ chỉ hết chỉ ở Địa-Linh-Động có tượng thờ vị NAM-BÌNH PHẬT-TỔ. Xin Đức Ngài chỉ giáo?

" Nên đặt vào một nghi tiết riêng biệt, vì Đấng ấy có công mở Đạo tại Việt-Nam "

16.- Những người bị án trục xuất, Phạm-Môn có được phép trực tiếp thụ nhận lại hay không?

" ~~Đúng như luật~~ " Cấm nhắc "

17.- Hội-Thánh Lương-Đại có định thống nhất các ngày Lễ Vía của Chức-Sắc trong hàng Thánh-Phê và Hiệp-Thiện Đại, Cửu-Trùng-Đại và Phước-Thiện mỗi năm một ngày riêng nhau. Xin Đức Ngài chỉ dạy?

" Đồng ý thi hành "

18.- Theo Thánh-Lệnh số: 25/TL điều thứ ba định phẩm Nhạc-Sư sau năm năm công-nghiệp được cầu-phong vào phẩm Phối-Sư, nhưng quy điều thứ tư Nhạc-Sư cho đối phẩm với Phối-Sư và Hiền-Nhơn, Thánh-Nhơn bên Phước-Thiện hai điều đó không phù hợp nhau. Xin Đức Ngài chỉ dạy?

" Cho đối phẩm Giáo-Sư, sau năm năm sẽ được đối Phẩm Phối-Sư. "

19.- Nhiều Chức-Sắc Phước-Thiện phẩm Chí-Thiện, Đạo Nhơn xin trở chức trở về Phạm-Môn. Xin Đức Ngài từ-bi cho ý định.

" Điều đó cần phải xét lại "

BẢO-ĐẠO BẠCH:- Ngoài các khoản này, Bên Trị-Sự Địa-Linh-Động còn những điều xin thỉnh Giáo thêm nếu Đức Ngài chấp thuận, xin cho tiếp tục đọc luôn.

" Hiền-Hữu nên giải quyết theo ý định của mình "

HIỀN-ĐẠO BẠCH:-

1.- Bên Kỳ-Lão đang xây dựng Viện Báo-Cô, xin Đức Ngài có diêm chỉ chỉ báo, thỉnh tôn ý Đức Ngài.

" Bên-Đạo đã định lập Cấp Cô-Độc-Viện nơi ấy, chú "

" Hiền-Hữu tiếp tục phát triển cho thành một cơ sở "

" Phước-Thiện vì đại sau này "

2.- Trưởng-Tộc và Phó Trưởng-Tộc Phạm-Môn đã qui liệu chưa có người thay thế. Bên Kỳ-Lão cầu xin Đức Ngài chỉ định người đảm nhiệm trách vụ trên.

" Hiền-Hữu nên lập vị cho có người hữu dụng "

3.- Số đất ngoài sân bay Đức Ngài định cho người hữu công với Đạo mỗi người 1 mẫu, nay Chính-Quyền định lấy lại cấp phát theo Luật Người cày có ruộng. Xin Đức Ngài dạy phải làm thế nào?

" Hội-Thánh tùy cơ ứng biến "

4.- Thờ các vị Tiên-Vãng của Phạm-Môn, hiện thời đã thờ nơi từng dưới nhà Phạm-Nghiệp theo lệnh của vị cố Nữ Chánh Phối-Sư Hương-Nhiều Chương-Quận Nữ-Phái Phước-Thiện. Xin Đức Ngài chỉ giáo phải để tại Phạm-Nghiệp hay là lập nhà thờ trong ba Cung Trì-Huệ, Trì-Giác và Vạn-Pháp?

" Hiền-Hữu hiệp với Bên Kỳ-Lão mà tính việc ấy "

Bên-Đạo ban ơn cho quý vị./-

PHỒ-LOAN

N-PHÁP / KHAI-ĐẠO

HẬU-DÂN

i Thời-Quân BẢO-ĐẠO

" HIẾN-ĐẠO

ĐÀU-SƯ

: Chúc-Sắc Hiệp-Thiên

-Trùng và Phước-Thiên

Nem Nữ

CHÉP BÚT

Is-SỬ LỄ-MINH-KHUYẾN

Io-HỮU THƯỢNG-TÂM-THANH.

SE) À N - O O

CUNG-ĐẠO ĐỀN-THÁNH, ĐÊM MỪNG 1 THÁNG CHÁP
NHÂM-TÝ (III: 4/1/1.973) HỒI 20 GIỜ

HỘI - I - HẬP

Chào Hội-Thánh, Chư Chúc-Sắc và toàn
Đạo Nem Nữ.

Bần-Đạo rất vui mừng được tiếp chuyện
với các bạn hôm nay, Chư Thánh có điều -
gì hỏi, Bần-Đạo sẵn sàng đáp.

Ngài HIẾN-ĐẠO bạch: " Danh-sách chư Chúc-Sắc cầu-
thăng đợt 2 Tân-Hội (1971) có sự công nhận của Hội-Thánh
Hiệp-Thiên-Đài. Thánh cầu Đức Ngài từ-bi phân định.

1.- Danh-sách Luật-Sự Hiệp-Thiên-Đài hội đủ điều-
kiện được Hội-Thánh công nhận cầu-phong Sĩ-Tãi, thỉnh cầu
Đức Ngài từ-bi phân định (20) vị.

" THANG NHỨT CẤP TẤT CẢ "

2.- Chúc-Sắc Hiệp-Thiên-Đài khiếu-nại việc Đức-
Ngài thăng phẩm cho các đương-sự trong năm vừa qua, thỉnh
cầu Đức Ngài từ-bi phân định lại về công-nghiệp thêm niên
rất đầy.

" Kham tạo loạn nơi Pháp-Luật là điều đáng tiếc -
" các em không làm gương đạo hạnh lại dùng áp lực đối
" với bề trên. Bần-Đạo cảm憾 tự hậu không dựng làm như
" vậy, nếu tái phạm sẽ có hình phạt, đó là lời cảnh cáo
" của Bần-Đạo nghe à! "

3.- Danh-sách Chơn-Nhơn Nem Nữ cầu-thăng Hiên-Nhơn
là phẩm vị cao trọng Hội-Thánh không dám quyết định thỉnh
cầu Đức Ngài từ-bi phân định (9) vị.

" Bần-Đạo đã nói rồi, tuy nhiên sẽ có 2 vị được-
" thăng thưởng đó là Chơn-Nhơn TRUNG và PHỮ, nhưng chỉ
" được bổ nhiệm chức-vụ cố-vấn Hiệp-Thiên-Đài mà thôi
" sau cố cơ hội Bần-Đạo sẽ chỉ thêm."

4.- Danh-sách Đạo-Nhơn Nem-Phái hội đủ điều-kiện
được Hội-Thánh công nhận cầu-thăng Chơn-Nhơn, thỉnh cầu
Đức Ngài từ-bi phân định.(15) vị.

" CHẤP-THUẬN TẤT CẢ "

5.- Danh-sách Đạo-Nhơn Nữ-Phái hội đủ điều-kiện .
được Hội-Thánh công nhận cầu-thăng Chơn-Nhơn thính cầu Đ
Đức Ngải từ-bi phận định (9) vị.

" CHẤP THUẬN TẤT CẢ "

6.- Danh-sách Chí-Thiện Nam-Phái hội đủ điều kiện
được Hội-Thánh công nhận cầu-thăng Đạo-Nhơn, thính cầu Đ
Đức Ngải từ-bi phận định (28) vị.

" CHẤP-THUẬN TẤT CẢ "

7.- Danh-sách Chí-Thiện Nữ-Phái hội đủ điều kiện
được Hội-Thánh công nhận cầu thăng Đạo-Nhơn, thính cầu -
Đức Ngải từ-bi phận định (18) vị.

" CHẤP - THUẬN "

8.- Danh-sách Giáo-Thiện Nam-Phái hội đủ điều -
kiện được Hội-Thánh công nhận cầu-thăng Chí-Thiện và hai
vị Giáo-Thiện cầu-thăng Chí-Thiện Hạm-Phẩm, thính cầu Đ
Đức Ngải từ-bi phận định (23) vị.

" CHẤP - THUẬN HẾT "

9.- Danh-sách Giáo-Thiện Nữ-Phái hội đủ điều kiện
được Hội-Thánh công nhận cầu-thăng Chí-Thiện, thính cầu Đ
Đức Ngải từ-bi phận định (18) vị.

" CHẤP - THUẬN "

10.- Danh-sách Chư Chức-Sắc và Chư-Việc Bộ Nhạc -
hội đủ điều kiện được Hội-Thánh công nhận cầu thăng nhất
cấp, thính cầu Đức Ngải từ-bi phận định.

" CHẤP THUẬN "

T H K N G

TẠI-ĐẦU 20 GIỜ 50

N Y - P A I H

NHẤT - TRẦN OAI - NGHIÊM

Chào Hội-Thánh và Chư-Sắc Nam Nữ.

Lão rất vui mừng được hội-diện với chư vị, hôm -
nay Chư Thánh muốn hỏi điều chi?

Ngài HIỂN-ĐẠO bạch.- Danh-sách Chư-Sắc Cầu-Thăng
đợt hai Tân-Hạ (1971) có sự công nhận của Hội-Thánh
Hiệp-Thiên-Đài, thính cầu Đức Ngải từ-bi phận định.

1.- Danh-sách 2 vị Chánh Phối-Sư: THÁI-BỘ-THANH và NGỌC-NHƯƠN-THANH có khả-năng và thêm niên Hội-Thánh thượng trình lên bệng cầu Đức Ngài từ-bi phán định.

"Thăng thưởng THÁI-BỘ-THANH lên phẩm ĐÀU-SƯ - nhưng phải giữ Thánh-Danh THÁI-BỘ-THANH, NGỌC-NHƯƠN-THANH lên phẩm ĐÀU-SƯ nhưng cũng giữ Thánh-Danh cũ và kiêm - nhiệm chức Chánh Phối-Sư Phải Ngọc cho đến khi có người thay thế."

2.- Danh-sách 4 vị Chức-Sắc:Phối-Sư THƯỢNG-VĨNH THANH, THÁI-ĐÉN-THANH, THÁI-HẠO-THANH và Giáo-Hữu THƯỢNG TỶ-THANH bị Đức Ngài ngưng quyền, hôm nay Hội - Thánh-thỉnh cầu Đức Ngài từ-bi phán định về trường hợp của các đương-sự.

"Định lại một thời gian nữa, vì Lão chưa chắc các vị ấy từ bỏ nghiệp cũ, Lão phải đề đặt xin phải - hiểu Lão !"

3.- Xin Đức Ngài đặc cách thăng thưởng cho 3 vị Giáo-Hữu: Thượng-TÂM-Thanh, Thượng-TU-Thanh và THÁI-CỒN Thanh hành-sự tại Hiệp-Thiên-Đài theo lời cầu xin của quyền Chương-Quan Hiệp-Thiên-Đài.

"Rén chờ một thời gian ngắn nữa thế nào cũng sẽ được trọng dụng bên Hiệp-Thiên-Đài, nhưng lúc này chưa thuận tiện.

4.- Danh-sách Giáo-Sư Nam-Phái hội đủ điều kiện được Hội-Thánh công nhận cầu-thăng Phối-Sư thỉnh cầu Đức Ngài từ-bi phán định (đọc danh-sách 20 vị).

"Thăng phẩm PHỐI-SƯ !"

5.- Danh-sách Giáo-Sư Nam-Phái hội đủ điều kiện được Hội-Thánh công nhận cầu thăng Phối-Sư Nam-Phái - thỉnh cầu Đức Ngài từ-bi phán định (đọc danh - sách 16 vị).

"Chấp-thuận thăng PHỐI-SƯ HÀM-PHẨM !"

6.- Danh-sách Giáo-Sư Nữ-Phái hội đủ điều kiện được Hội-Thánh công nhận cầu-thăng Phối-Sư thỉnh cầu - Đức Ngài từ-bi phán định (đọc danh-sách 20 vị).

"Chấp-thuận thăng Phẩm !"

7.- Danh-sách Giáo-Hữu Nữ-Phái hội đủ điều kiện được Hội-Thánh công nhận cầu thăng Giáo-Sư thỉnh cầu Đức Ngài từ-bi phán định (đọc danh-sách 24 vị).

" Chép thuận thăng Phấn "

8.- Danh-sách Giáo-Hữu Nữ-Phấn hội đủ điều kiện được Hội-Thánh công nhận cầu thăng Giáo-Sư Hàm-Phấn - thính cầu Đức Ngai từ-bi phần định (Đọc danh-sách 6 vị)

" Chép thuận thăng Phấn "

9.- Danh-sách Lễ-Sanh Nữ-Phấn hội đủ điều kiện được Hội-Thánh công nhận cầu thăng Giáo-Hữu thính cầu Đức Ngai từ-bi phần định (đọc danh-sách 55 vị).

" Chép thuận thăng Phấn "

10.- Danh-sách Lễ-Sanh Nữ-Phấn hội đủ điều kiện được Hội-Thánh công nhận cầu-thăng Giáo-Hữu Hàm-Phấn thính cầu Đức-Ngai từ-bi phần định (Đọc danh-sách 41 vị)

" Chép thuận Hàm-Phấn "

11.- Danh-sách Nữ-Phấn thuộc Chi-Phối TỬ-VÂN mới qui về Tòa-Thánh, Hội-Thánh thính cầu Đức Ngai từ - bi phần định (Đọc danh-sách 11 vị).

" Cuối..... mấy vị dưới 60 tuổi được thăng ân-phong, còn kỷ ầu được thăng Hàm-Phấn Lễ-Sanh "

Lẽo ban ơn cho chư vị ./-

T H I H H Y E

SAO Y THÁNH-GIÁO

TÒA-THÁNH, ngày 2 tháng Chạp Nhâm-Tý
(5 - 1 - 1973)

HIỂN- PHÁP

QU. CHƯỞNG-QUẢN HIỆP-THIỆN-ĐẠI

(ấn ký)

Đức-Chi-Còn
DẠY NĂM MẬU THÌN (1928)

Chánh Môn

Oil Thầy sanh các con, Thầy yêu các con.

Thầy cho các con đến thế này với một Thánh-Thê Thiêng-Liêng, y như hình ảnh của Thầy, không ăn mà Sống không mặc mà lành, các con không chịu, lại nghe lời cảm dỗ luyện-ái hồng trần. Ăn cho phải bị đầy, Dâm cho phải bị dọa, rồi các con phải chịu dưới nạn ao Con.

Cái lợi: Thầy để cho các con chung hưởng, nhưng lòng tham, đũa giết nhiều đũa phải chịu kém. Quyền: Thầy ban cho các con, y như Thầy đã ban cho Thần-Thánh Tiên, Phật, để các con có đủ phương tiện, kèm chế lẫn nhau, đừng giữ vẹn Thánh thê của Thầy, thế ma: cái Quyền ấy lại thành một món lợi khi, buộc tội các con trong tội lỗi, — Oil cái thất vọng của Thầy, rất nên đau đớn, các con có hiểu, vì sao Như-Sanh có lòng tham gian chàng?

Tại cùng vì, muốn cho nhiều kẻ phục tùng, không chỉ bằng, nắm chặt Quyền phân phát áo cơm, phải dùng đủ mưu chước quỷ quyết, thân đoạt Lợi-Lộc thế Quyền vì vậy mà dơi trở nên trượng hồn-dộn, tranh đấu giết-gianna, mạnh được yếu thua, mất hăng Công-Bình thiên-nhiên của Tạo-Hóa.

Ấy vậy, phải biết rằng: tham lam vào tâm, tâm hết Đạo-Đức, tham lam vào nhà nhà hết Chánh-Giáo, tham lam vào nước, nước hết chơn-trị, tham lam lộng khắp thế giới, thế giải hết thân, Tiên, lòng tham có thể giết các con lỗi Đạo cùng Thầy, tham lam đến đâu thì tai hại đến đó.

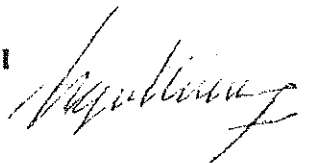
CHÚ GIẢI

Phải biết rằng, tài vật của người giàu ít nhiều, dầu lớn nhỏ đều do người làm rất khó nhọc, mới tạo ra được, nay chúng ta thân đoạt của người, để làm của mình, dầu cách này, hay cách khác, cũng đều là một việc bất công, thì chẳng những phạm luật Trời, mà còn mất lòng người nữa, muốn tránh tội lỗi thì đừng tham lam Quyền lợi bất công.

Qua câu dẫn này em nên nhớ về đây là Thánh-Địa chỗ sản-xuất các bậc Nguyên-Nhân, cứu thế độ đời, nay em đã thấy hiểu nhiên, khỏi lửa chiến tranh tàn khốc, mà giờ phút này, mấy em được hưởng Hạnh-Phúc, ở yên trong vùng Đạo, thì mấy em phải cố gắng, trả nghĩa ấy cho rồi, mới mong đoạt vị, nhờ điều đó mà nghe.

Mấy em phải biết điều tội phước, mà trau dồi lánh đức, tạo ra Thánh Đức, cho con cháu mấy em nối chí, làm gương mẫu đầu tiên, của thời nguon Tứ-Chuyên, hầu làm chơn sư toàn buổi sau này.

Sao lục y nguyên văn
NGUYỄN THÀNH THỜI
NGUYỄN VĂN THẬU

DIỀU điện ký lờ
TRÌ làm kiếm hiểu lờ
KIM thơ học lấy cho thông lờ
MẪU huấn ghi lòng khỏi héo vôi,

Lệ hòa mực MẸ đề thơ gửi,
Cho các con trần giới đời cầu,
Con ơi MẸ lưỡng đau sâu,
Vi tình MẪU-tử bấy lâu phai mờ,
Thương vì trẻ, ngây thơ khờ dại,
Đảm mè trần nên phải xa ngôi.
MẸ đây trông đứng trông ngồi,
Các con thì lại ham chơi bẽ trần,
MẸ xót dạ bao lần giảng thế,
Đã nhiều lần thỏ thẻ cùng con,
Thấy đời lắm cảnh véo von,
Thương cho con trẻ nặng đôn phải mang
Nhìn máy tạo ngày càng thúc giục,
Khiến MẸ đây muốn khúc đoạn-trường,
Nhìn con trước cuộc tang thương,
Thế mà con mãi chủ-trương lợi tài,
MẸ khuyên lập hoa-dài đại hội,
Khuyên chúng sanh hãy vội tu hành,
Đời cũng khó tránh đau bình,
Dầu thương Mẹ cũng không tranh lượt Trời,
Ngày tận diệt còn thời mau lắm,
Mà nhân sanh bước chậm lắm rồi,
Cũng vì danh lợi tri lợi,
MẸ đây vì trẻ đứng ngồi không yên,
Mong nam nữ lựa phiên trời đất,
Để tránh cơn gió Bắc thổi lửa,
Chữ tu vàng cũng khó mua,
Thân con sanh chỉ ở chùa mới an,
Đừng làm tướng bạc vàng là quý,
MẸ khuyên con hãy nghĩ cho cùng,
Rồi đây trước việc hãi-hùng,
Con đâu có được thung-dung như vậy,
Bởi MẸ thấy từ đây con khổ,
Khổ các con Mẹ đỡ giòng châu,
Hãy mau thức tỉnh hồi tu,
Mới là được Mẹ hộ phù vững an,
-Ồi trước cảnh tương-tàn tương-sát,

Độc hơi chèn nghiêng,
Nguyên chung tất,
Đã chắt thể gian,
Từ lúc xuân phau,
Sinh phải chịu náo nùng lang thương,
Con nghe Mẹ liệu lường kéo khổ,
Biết bao lần sụp đổ con đời
Hôm nay Mẹ hé cơ trời,
Các con hãy liệu giữ thời thân sanh,
Muốn vẹn chữ tu hành làm gốc,
Nếu các con chỉ dõc theo Thầy,
Dù cho cát chạy đá bay,
Có Chư Thần Thánh độ rầy trở thơ,
Con nên biết ngày giờ đã hết,
Đừng trông cậy hễ chết là xong,
Khi ra Tam-giáo cộng đồng,
Con còn phải chịu ngồi trong ngục hình,
Thế là diêm chơn linh con mất,
Các ngôi vì Thánh, Phật, Thần, Tiên,
Nhào lẫn xuống cõi Huỳnh tuyền,
Con chờ đến bảy ức niên sau này,
Đến lúc đó Đạo Thầy mới mở,
Phách hồn con vì tội bất luân,
Hết đường trở lại Thiên-cung,
Đề cho Mẹ phải đau lòng biết bao,
Vậy con phải ngăn rào ngày trước,
Một chữ thành cũng được hồi nguyên,
Ký cũng hưởng chút An thiên,
Mong rằng con trở kiếm niên gắng giữ,
Mẹ ban ơn các con.

PHỤ THII

Rèo rít canh gà liếng gái đưa,
Xu đưa hơi gió lẫn chuông chùa,
Èm dềm dễ khóc Đời đau đớn,
Văng vể lăm than thế xót chua,
Dưới xóm vẫn vô tình dẫu nhịp,
Đầu làng phơ phất giọng chày khua,
Ngọn đèn leo lét trên am cổ,
Thức giấc thương ai kiếp sống thừa,

B. N. D. T. C

Đức Hộ - Pháp

Thuyết Đạo tại Đền Thánh

ĐÊM MÔNG 1 THÁNG 2 NĂM MẬU TÝ

Bần Đạo hứa sẽ tiếp tục về cái Ngai của Hộ-Pháp,
và phân sự của Hộ-Pháp phải làm gì ?

Nhưng Bần Đạo tưởng cớ thấy chưa cần biết, trọng yếu hơn hết là vấn đề liên quan của con cái Chi-Tôn đối với Ngai, Bần Đạo thấy cả con cái của Ngai, nghe tiếng gọi của Ngai mà đến, là vì yêu ái Ngai tam linh biết cảm ứng, biết nhìn nhau đứng tạo sanh Linh Quang ấy là Cha, cha kêu con là sự thương rồi nên sự thương yêu của toàn thể Tín Đồ nam nữ cũng vậy đối với Chi-Tôn vô hạn, Bần Đạo chân biết và xin thú thật rằng ngày nào về cõi Hư Linh nên vô Tọa Phán Xét Bất Quái Dải, thì Bần Đạo quả quyết làm chứng rằng: tình thương của Nhơn Loại đối với Chi-Tôn rất nồng nàn. Nhưng có điều khuyết điểm này, chỗ chỉ con cái của Ngai đem tình thương ấy, để cả thấy thương lẫn nhau, dùng tình thương đã đem hiến cho Chi-Tôn, có thể hiến chung cho nhau, dùng cùng hưởng tại mặt thể này, trái lại không, điều khuyết điểm ấy quá lớn. Huộc Bần Đạo phải minh triết cho cả thấy được biết ước mong con cái của Chi-Tôn, biết thương yêu nhau nồng nàn, hơn là thương Ngai nữa mới đáng. Cả thấy dùng tưởng rằng: mình bước chân vào cửa Đạo là một sự tình cờ đa, Bần Đạo quả quyết rằng: không phải là một sự tình cờ và Bần Đạo chứng chắc rằng: cả toàn con cái của Ngai đều ở trong lòng của Ngai sanh ra từ vật loại dĩ chí Nhơn bản, chúng ta đã có liên quan mật thiết nồng nàn, khối linh ái vô biên vô hạn. Cả thấy đều biết điều ấy, Bần Đạo xin với thật, ngày giờ này các Chơn-Linh đến mặt thể này đã từng chung cội khổ nào cùng nhau. Cả muốn kiếp sanh mới gặp gỡ nhau trong lòng của Chi-Tôn đó chớ trong 21 chiếc thuyền Bắc nhả đến các Chơn-Linh đến mặt Địa-Cầu này mấy hạn dĩ ngồi trong ấy ngày nay Chi-Tôn đã đến, đến để làm tròn lời hứa của Ngai, còn chúng ta đã hứa với Ngai những gì, hứa các con vi Thầy đầu kiếp dựng tạo Tinh Thần Vật-Loại độ cũ Hóa-Nhân và Nguyên-Nhân qui hồi Cựu-Vị các con vi thương Thầy và tạo hình ảnh của Đạo ngày nay là ngày giờ chốt, Thầy đến mục đích và Sở Vọng Của Thầy, là hội hiệp các con lại làm một cùng Thầy. Ôi nếu các Bần đã biết, từng chung chịu cùng nhau cả vạn kiếp sanh nơi đây, có kẻ đã làm cha mẹ, Ông Bà anh chị, chung lần trong các kiếp tái sanh nơi mặt Địa-Cầu này đã tạo yêu thương trong toàn Nhơn-loại, các hạn có biết điều ấy đâu, duy có thấy gần mà chẳng thấy xa, đương nhiên cùng máu thịt thì thương nhau, biết đau trong đau này có kẻ đã làm cha mẹ Ông Bà ta mà ta không thấy không biết tình cảm của chúng ta, hề khuất mắt rồi thì nhẹ giá trị quá lớn.

Bần-Đạo là Hộ-Pháp, nếu Bần Đạo nói điều mị mộng dặng gạt gẫm Nhơn-Sanh ngày kia về Ngọc-Hư-Cung Bần-Đạo chịu trách cứ đó, ôi kiếp sanh tại thế, mang xác phàm hồi sống được mấy lúc? một giấc thức ngủ là thấy sự chết sống của con người, mảnh thi hài bồng dáng này là giả, cảnh thiệt không phải ở đây, mà cảnh thiệt ở nơi khác, sao không tìm cảnh thiệt, cảnh tồn tại, lại chạy theo bóng dáng ước ao cả thấy biết điều trọng hệ bí mật đó, mà thương yêu lẫn nhau, thương lúng lường càng đi, rồi ngày xưa kia có làm chẳng, Bần Đạo quả quyết, án Hộ Pháp Bần Đạo nắm trọng tay nói chẳng hề sai chạy, Bần Đạo mong ước cả thấy con cái của Chi-Tôn đừng tưởng mang thi hài này, mà Nam Nữ phân biệt cho đến Linh Hồn đa nghe biết, đâu trong đám Nữ này, có kẻ làm cha, làm anh của người nào đó, mà mình không hay biết rồi làm trông cái giả cuộc, đừng coi là trọng hệ cả thấy nên hiểu; và từ đây phải noi theo lẽ thiệt, đừng mơ sự giả đó nữa, là đều mơ vọng ước ao của Bần-Đạo hơn hết

CHUNG

Hòa - Bình Giáo - Hội

52

— Sao Lục —

ĐỨC HỘ-PHÁP

Thuyết Đại-Hội Long-Hoa trong máy vi âm.
tại Hộ-Pháp Đường, ngày-16-9-năm Ất Mùi.

Đức Hộ-Pháp nói : Máy em Nam Nữ lưỡng phái, hôm nay giăng Đạo chỉ nói cùng mấy em mà thôi, kiểu lời cũng chừ Chửc Sắc Thiên Phong Thánh Thê của Đức Chí-Tôn vì hôm trước qua có mời Khâm-Thành, các Đều-Phận-Dạo và Bàn Trị Sự vào Hộ Pháp Đường qua có thuyết minh cho họ nghe rồi. Vì Đại Hội Long Hoa nó sẽ có tại Tòa-Thánh này đầu năm Tý, mấy em chớ biết cái Đại Nghiệp Đạo điều do nơi tay mấy em tạo dựng Nam cũng vậy, Nữ cũng vậy, Đức Chí-Tôn đã đến 30 năm nay, Ngài đến Ngài nói thật thà chơn chất rằng: Đại Từ Phụ là ông già nghèo, ông nói trong câu thì: Trời trời mình không mới thiết bản, một nhánh sen trắng nào vương chân, ông đã nói ông là ông già nghèo, ông đến ông dùng một cái Cơ dựng lập Thánh Thê của ông, mà ông giao phó một cái trách nhiệm lớn-tiểu quan trọng, là phải lập nghiệp cho cả toàn con cái đau khổ của ông, mấy em mới nghĩ lời đó coi, chúng qua không phải làm chủ ở toàn cầu, hay làm chủ một nước, cũng hay mà thôi, hiển nhiên hôm nay chẳng qua đi một đời đường, nhờ Đại Từ-Phụ đưu-đắt, và nhờ mấy em Hy-Sinh từ giọt mồ hôi, từ giọt nước mắt, mới dựng nên nghiệp Đạo như thế này, nên chúng qua, nhla rằng: sự thật thì nó không phải đủ sang giàu, mà ngày hôm nay nó có thể làm được một bóng mát, một cái nhà chung cho con cái khổ nào của Ngài dựng, thì cái giá trị Hy Sinh của mấy em như thế nào, quá chẳng cần luận giải ra đây cho lắm, đáng lẽ ra thời buổi ly loạn này, mà như là qua và Thánh Thê Đức Chí-Tôn đã biết thân phận truân chuyên của mấy em là thế nào, cái phương sanh sống của mấy em bị phá hoại là thế nào cái khó khăn của mấy em bảo vệ sắp nhỏ là thế nào, và Học ra Học của Đạo là thế nào, đáng lý ra chúng qua không còn làm cho mấy em khổ tận n nhọc trí nữa, đề từ từ bước đến nhờ Chí-Tôn đưu-đần, xin miễn đi từ từ nhlần mà thôi, đừng đừng chẹn lại đó.

Trót cả 30 năm, Qua chung sống với mấy anh em cùng Thánh Thê của Ngài mấy em dùm lại coi, đàn anh của mấy em đã già, chính qua đây năm này đã 66 tuổi rồi, chẳng lẽ tuội qua lột vỏ sống đời, đừng giúp tay chơn đần óc với mấy em mãi mãi. Cái Đại Nghiệp này lưu lại cho mấy em hay chúng, là do nơi kẻ chỉ của mấy em, cái giá nghiệp của mấy em, mấy em cố gắng dựng lưu lại cho máu mủ, lưu lại cho thân-bằng cố hữu, lưu lại không biết chúng đường lối Tò-Tiền ông bà của mấy em, đã trở bước lại đây, họ được hưởng cái Hạnh-Phúc của nghiệp của mấy em, được chút nào hay chút nấy.

ngực rồi là cái phận sự Thiêng Liêng của Đức cai Tôn giao phó đây, là phải cố gắng làm cấp cấp cho kịp ngày giờ Đức-Chí-Tôn đã định mới đặng, mấy em cũng đã biết trong bài kinh Đại-Tướng, Đức-chí-Tôn đã nói rõ:

Hồn nguồn thiên dưới quyền giáo chủ, Di Lạc vương thâu thủ phổ duyên
Tái sinh sửa đổi chọn truyền, Khai cơ lập độ cứu tuyền diệt vong
mấy câu trên qua không cần giải nghĩa, duy có câu:

Khai cơ lập độ cứu tuyền diệt vong

Mấy em biết thế nào đối với nhân loại, kể từ ngày mở Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ cho tới mãi mãi tới tận thế của Địa-Ngục dưới kia để bị tiêu diệt rồi, phế hủy rồi. Thập Điện Diêm Cung đến tước mấy em nó đã vong phước rồi, mấy em không còn sa xuống cửa Địa Ngục, mấy em không còn chịu dưới quyền của Thập Điện Diêm Cung, cái đó trọng hệ hơn hết — Hội Long-Hoa tuyên phong Phật vị.

Mở hội Long-Hoa đặng tuyên phong một vị Phật, hay là nhiều vị Phật.

Cõi Tây Phương dưới quỉ trừ ma

Nơi Tây Phương Cực Lạc cũng vậy, tảo thanh không còn ma hồn quỉ xác mà đến tại thế này nữa. — Giám Linh Hộ Pháp Di Đà. Chuyên cáy Ma Xứ dưới là trực tinh

câu đó rất rõ mấy em hiểu biết

Thâu các Đạo hữu hình làm một

Trưởng thi Tiên Phật đượ kiếp khiên

Trưởng thi của hực Tiên đoạt vị Phật

Tạo đời cũ dữ ra hiền

câu đó không giải mấy em cũng hiểu nghĩa

Bảo sanh năm giữ diệu huyền Chí Tôn

Tới năm Tý sẽ mở Hội Long-Hoa tuyên phong Phật vị tại Tòa-Thánh này mấy em phải cố gắng làm cho kịp. Qua mới quả quyết, nếu mấy em làm không kịp, qua có quy-liên trước đi nữa thì cái tội ấy về mấy em chớ không phải về qua nhờ điều đó, qua cố gắng qua tận Trung cùng Đạo qua tận Hiếu cùng Chí-Tôn Phật-Mẫu, qua chỉ ước cho Thiêng-Liêng của mấy em đây nè, nó sẽ hưởng được một điều trọng yếu không biết ngày nào giờ nào, qua không có thể vì quyền vì định trước được, qua mơ ước làm thế nào cho dòng máu Thiêng Liêng của mấy em đây nó gặp mặt Đức-Chí-Tôn đến tại thế này, lấy một quyền năng Thiêng Liêng của ông, như ông đã đến Đền Thờ Tây-Tạng kia vậy, hề nói đến đền thờ Tây-Tạng, Đức-Chí-Tôn đều nghe hiểu.

Có lẽ Đền Thánh này Đức-Chí-Tôn thế nào cũng đến, tại chưa đến là vì lẽ gì, lý do: vì chưa có trọn sau đây, mấy em cố gắng đi, từ đây tới sau, chớ tới ngày Long-Hoa Đại Hội, hoặc nên hư đặng thất điều gì, qua lập Long-Hoa Đại-Hội được hay chăng qua phủ thác nơi tay mấy em đó vậy.

ĐẠI - THẦN Giảng bút ngày mùng 10 tháng 4 KỶ - DẬU
Tại Núi SAM CHÂU - ĐỐC.

Ta đến trần gian, báo tin cho loài người đặng biết LONG-HOÀ-HỘI gần kề, Tiên, Thánh giáng trần đủ mặt, chờ PHẬT-ĐE-LẠC ra đời, gồm thâu các Đạo hữu hình trên cõi thế, may cho loài người, ở đất TÂY-NINH THÁNH-ĐỊA, tiên kiếp có căn lành, được Trời Phật khiến xuôi, về đất này mà lập nghiệp. Ta báo tin cho các người biết đặng căn thân lấy mình, lo bề tu niệm, chày lạc rên lòng, dề xe n Hội Long-Hoa có đủ Phật, Tiên, Thánh, Thần, ầu mặc khác thường tại thế gian này. còn số người vô phước, gặp phải tà Thần lời cuốn rồi phải bị trầm luân kiếp kiếp đời đời. Cửa Trời đã mở, độ kẻ hữu căn cửa động mở để dắt người thiếu đức, thiên cơ bất khả lậu, Phi bất khả truyền vì lẽ tương đỗi. ta cứ nói để ai có phước biết đường lần về đất Thánh-Địa là nơi Trời lập Đạo, cho kịp hội ngươn qui lại cuộc đời Thánh-Đức. Hỡi ôi! Rồi đây tai nạn đao binh lan tràn khắp chốn, nhưt là miền tây phải chịu nặng nề.

Các người ghi lời nói của ta, rồi đây tất cả Thế-Giới Ngũ-Châu, chỉ còn có một Thánh địa duy nhất, cả loài người đều bái phục, các người nghe à! (Về nơi Thánh-Địa Long-Thành có ta). Ta rất thương cho số người mê muội, không rõ Thánh-Địa là gì? cứ ịo cấu xé tranh giành quyền lợi, làm điều gian ác, sẽ bị sang bằng, không sao tránh khỏi, vì thiên cơ đã định trước, tạo Thánh địa cho người hữu căn, qui mô lập nghiệp, tu hành đặng hưởng đời Thánh Đức, trở lại thương cơ, còn người vô phước không tu, thấy đất đông người chen vào lập nghiệp, giả dối cùng Trời, rồi đây bị tuyết rá giá tan, Thánh Thần trừng phạt tài sản tiêu tan, thân xác không còn, linh hồn bị đọa.

T H I

*Nguơn hội kỳ ba mở Đạo Trời.
LONG Hoa khai mạc các người ơi.
PHẬT, TIÊN, THẦN, THÁNH nơi trần thế.
CHẦU đức Phật vương phán dạy đời.
ĐẠO hạnh hiền nhưn qui thương cơ.
GIAN tà bất chánh ngợp thay phơ.
ĐỊA cầu rung chuyển năm châu biển.
Thần khở đến nơi nhắc mấy lời.*

T H Á N G

**sao y bản chánh
Hòa Bình Giáo Hội**

GIAO - TÔNG - ĐƯỜNG

Ngày 27 tháng 3 năm Quý-Sửu. 1973

THƯỢNG-TRUNG-MIÊN

Chào mấy em . . .

Ông Nghĩ cũng mừng cười cho tạo bề mùa rồi, mà lại định là hay tuyệt, nên rạn hết gân cổ, gân môn hơi, mấy em có biết ngày vui kể cặn đó chưa? Cười . . .

Hơi dứt thì hết tiền cho cả bề gia phẩm phọc công làm đám . Cười . . .

Hồ Thiên hạ biết phần lại cái thiệt đứng từ bỏ cái hư, hư thì tưởng ra mấy em là tay chèo chổng khố đặc lực họ rặng cho bề chèo.

Thiên chôn lại vô, hồ lại bị . Cười . . . Cười . .

Ai đó cò? Ông em nước đó là ai. . . để anh nói chuyện cho nghe, vì chúng cố ăn mà bề chèo bấp tráo lại chưa mọc lạt cho chôn dối, dối mặc vô dứt, thì tốp gặp-lối thương yếu vô tợn.

Chiu khổ ra công nuôi nấng để chờ ngày định lại e cơ đồ vào buổi thu phen.

Việc tính toán mà em Hiến-Trung hằng lo nghĩ sẽ là việc phò bầy chơn lý cho toàn giống Lạc-Hồng thọ hưởng.

Sự xáo trộn sắp đến, ấy cũng là quả nghiệp nhà Nam định hưởng mũi Đạo hạnh trong kỳ Long Hộc-Hội sắp đến Cười . . .

Bắt đầu cơ/ ^{hội} chuyển thế rồi dấy mấy em chuẩn bị còn em Hiến-Trung, cò đến tay thì cứ việc phật anh đã định rồi đó Hồ-Thập cũng thốt thuận với anh rồi em cứ vững-trái việc làm của em có anh xuôi biển đó nghe, chớ e về mà thiếu nghị lực của tạo em biển chớ. . . Cười . .

Có em mở này để nhỏ năm tính mà nản việc cưới .

Đi có vậy rồi là con Trời. . Cười .

Họ lúng túng đều lo sợ trái cớ rồi, Nam nhất chơn - cũng, Bắc thì hệt đó Cười . . .

Vui . . vui . . Vui . . Vui . . Vui lắm mấy em ơi. Cười

Không dè thầy tu mà lại lập quốc mới là chuyện kỳ Cười

Họ sậu nậu chổng cùn bên đó mà nản chuyện mới - là 17.

..2..

Thủ nào không đánh mà thắng võ vang, cho
vạn quốc rõ mặt cười . . . Tọ cầu cứu rùm ben lộn
bộ giá nữa là khác.

Ơn liền-trung; phối bản vững cõi hội bộ dùm cho
anh . . .

- Rồng khoanh sáu chòm phủ đầy trời, 1976
- Rầu trổ đầu vô mỡ bụng chơi, 1977
- Ngựa dất từ bụng vững bởi cốt, 1978
- Đồ ken khó theo lấy tới bởi, 1979
- Chỉ nếm cảnh đời như măng khách, 1980
- Chó sậy kêu như hiệp lại rồi, 1981
- Chó mừng lập chủ trước chó nháy, 1982
- Tại ấy là heo bụng ấp xôi./- 1983

T H K T G

BAO X TRUYỀN VINH.

Ngày 12 tháng 3 năm Quý-Sửu
(DL: 14 - 5 - 1975)

PHỒ-LOAN
THƯỢNG-SAMH
TIẾP-QUÁP
Bầu-Dàn
TẢ PHÁP-QUÂN
2 SĨ-TÀI
1 LỄ-SAMH.

-000-

III) ẤM-001) tháng chạp Mậu-Tuất (21-1-59)
tại GIẢO-TỔM-DƯỜNG lúc 8 giờ tối.

ĐẠO-THƯỢNG-PHẨM

Chào nhị vị THƯỢNG-SAMH, TIẾP-QUÁP và chung cả -
mấy em.

Bần-Đạo nhìn thấy nền Đạo không được hai Đài Hiệp
Thiên và Cửu-Trùng, hiệp sức chung lo tổ điểm, nên rất
chậm tiến trên đường Phổ-Độ không đem lại một kết quả
theo như ý muốn của Đại-Tử-Phụ. Hiệp-Thiên chưa nhứt -
trí đồng tình Cửu-Trùng-Đài cứ lãnh trách nhiệm và hay
chiều theo lẽ tự thiếu nét công tâm.

Vì đó nền Đạo như người bệnh lâu năm mà gặp thầy-
quá hưng hờ bê trễ bệnh làm sao chóng khỏi. Hột con én
không làm động mùa Xuân một cây không nên rừng, tất -
nhiên Đại-Nghiệp của Đạo phải chịu ảnh hưởng của sự bất
hiệp tâm mà đứng đứng lại. Nếu kẻ danh và quyền thị trợ
trong Đạo đạo có danh quyền gì.

Đạo chỉ có danh là biết thương người, quyền là -
phục vụ sau mới được cái danh quyền bất diệt của Đức 9
CHỈ-TỔM ban cho rồi Thiêng-Liêng nếu hiểu danh, quyền-
lợi lộc theo tục sự thì đó là tìm con đường tội tình.

Vậy Bần-Đạo khuyên nên lưu tâm ngoài ra phải phởn
biệt tiêu tiết và Đại sự, nếu hồng đại sự là bất trí,
giữ danh có nhân để thất danh Đạo lẽ thấp hơn thường -
tình, người có nhiệm vụ phải lấy công tâm mà liệu phận

Hôm nay Bần-Đạo để mấy lời khuyên sau sẽ tiếp -
chuyện Bần-Đạo chớ./-

// HANG.

SAO LỤC Y NGUYỄN VĂN. ngày 25 - 2 - Q - S
(DL: 29-3-1973)

// III

XÀ CƯỜN ĐOIT; tháng Thánh xuất trần.
Cổp chớ NHÂN, rồi mới an nơi.
NGO, HUI thêm khổ sầu không toả.
THIỆP, TỶ can qua khổ chẳng phên.
Thất phôi cò Lòng xim đất VIỆT.
Chập chớu xừn; trắng núi non hàn.
Mưa dầm nắng; hạ mười năm chán.
Mức vậy tôi hiện chầu Thánh-Thôn.

ĐỐC-HỘ-PHÁP

PHO-LOAN:

NGUYỄN-VĂN-HỘI.
-THĂNG NGUYỄN-VĂN-KIỆT

HẬU-DẪN:

1 Thời-Quân BẢO-ĐẠO.
Chức-Sắc HIỆP-THIỆN
-TRUNG và PHƯỚC-THIỆN.
. Nam Nữ

CHÉP BÚT:

Sĩ-LÊ-MINH-KHUYẾN

4

Đ Λ N - Q O

GIÁO-TÔNG-DƯƠNG, ĐÊM 22 THÁNG 11 NIÊM-TÝ
(27.12.1.972) HỒI 20 GIỜ 35

H Á T - N Ư C Ũ Ũ

Em chào Hiền-Huynh BẢO-ĐẠO, chú Chức-Sắc -
Nam, Nữ OUY-TRUNG-ĐẠI, HIỆP-THIỆN-ĐẠI cùng các em
Nam Nữ.

Nơi ĐIỀU-TRỊ-CUNG rộn rịp đón HƯƠNG-LỰ NƯƠNG
NƯƠNG.

Em được lệnh đến đây cổ sự thông-cảm của Đức
QUYỀN GIÁO-TÔNG để trao bốn câu thối hầu Lễ-Viện -
hành lễ cho Nữ ĐÀU-SỬ HƯƠNG-LỰ:

- " HƯƠNG thơm ngào ngọt Đạo kỳ ba .
- " LỰ tính hồng-quần Thỉnh-đức ca .
- " NƯƠNG bông từ-bí đieu chủng-tộc ,
- " NƯƠNG cơ thoát tục thức con nhà .

Cười. . . . Hiền-Huynh BẢO-ĐẠO nhân lời em
kính thăm Đại-Huynh HIẾN-PHÁP.

Xin kiếu đại kỳ sau sẽ đem đạo nhiều ./-

Đ H A N O

SAO LỤC Y NGUYỄN VĂN

Nội-Chánh, ngày 2 tháng 11 Niêm-Tý
(DL 5 - 1 - 1.973)

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It emphasizes that proper record-keeping is essential for ensuring the integrity and reliability of the data collected. This section also outlines the various methods used to collect and analyze the data, highlighting the challenges faced during the process.

In the second part, the focus is on the results of the study. The data shows a clear trend in the behavior of the system over time, which is consistent with the theoretical predictions. The analysis also identifies several key factors that influence the system's performance, providing valuable insights into its underlying mechanisms.

The third part of the document provides a detailed discussion of the experimental setup and the parameters used in the study. It describes the various components of the system and the conditions under which the data was collected. This section is crucial for understanding the context of the results and for replicating the study.

Finally, the document concludes with a summary of the findings and their implications. The results demonstrate the effectiveness of the proposed method and provide a solid foundation for further research in this area. The authors also discuss the limitations of the study and suggest directions for future work.

The authors would like to thank the funding agencies and the colleagues who provided support and assistance throughout the project. Their contributions were instrumental in the successful completion of this work.

Bần-Đạo chuyển-Phép, nên thái độ, như thái độ không lễ cao ngời
lớn vĩ mà không đòi hỏi nên chúng-sinh si chết mặc si như
thế Hội-Thành có ích gì? Nhiệm-vụ Hiệp-Thiên là chế sự Đợi trên
tránh đầu loạ lạc ra cơ Bạo-tôn mới gọi là cứu-khổ, cứu nạn
nhơn-sinh.

Bần-Đạo gạn đục lóng trong biệt phân tà-chánh rủa rới
Thánh-thế-Chí-tôn cho trong sạch không cho chút bợn nhơ, còn
việc Hiến-Trung lo lắng gầy cũng không dểng kể.

Họ Qua Luật-Phép được tức là họ ngăn qua Bần-Đạo không
đủ giận mà-xử sự trị Bần Đạo đặc lệnh Ngọc Hư-Cung chuyển phép
thì không si qua khỏi nếu họ không tâm thanh Đức vẹn.

Bần-Đạo cũng nghĩ thương tình đôi chút nhưng biết sao?

Bần-Đạo chào các em.

T H K N G

S A O Y N G U Y E N - V A N

Phò Loan:
BẢN-ĐẠO KHAI-ĐẠO

Sầu-Dân:
ĐỨC THƯỢNG-SANH
ĐỨC CHỦC-SẮC HIỆP-THIỆN
ĐỨC TRƯỞNG và PHƯỚC-THIỆN
am, Nữ.

Hầu bút:
Truyền-Trang KHUYẾN
Lạc-Hữu TÂM

Đức Thượng-Sanh

Bản cơ tại Cung-đạo Đền-Thánh

Đêm 24 tháng 3 Canh-Tuất (DL. 29 - 4 - 1970)
giờ 9 giờ 15'

H O - P H Á P

Mừng bạn Thượng-Sanh cùng các bạn Hiệp-Thiện
Chức Chủc-Sắc Cửu-Trùng Nam, Nữ.

Cười.... Bạn Thượng-Sanh muốn hỏi điều chi?

ĐỨC THƯỢNG-SANH BẠCH: Bạch Đức Ngài: Ông BẢO-ĐẠO
Hỗ-Tân-Khoa có gửi về một bài Thánh-Giáo nói rằng
của Đức Ngài Giảng-cơ tại Kim-biên dạy Hội-Thánh
lo đem Liên-Đài của Đức Ngài về Thánh-Địa vì lúc
có biến loạn nơi Kim-biên.

Chức-Sắc vẫn phân vân có phần tin và có phần
không dám tin. Trong bản-đạo nơi Ngòi-C và các
nơi khác có dư luận xôn xao về sự sắp đi Liên-Đài
về Tòa-Thánh, Tiểu-đệ xin Đức Ngài tư-bí dạy về sự
đi Liên-Đài trong lúc này có phải thật là Thánh-Ý
của Đức Ngài hay không?

Thượng-Sanh nghĩ sao?

Đức Thượng-Sanh Bạch: theo quan niệm của Tiểu-đệ
thì có đi ngôn, phải chờ lúc Việt-Nam độc lập, đất
nước thống nhất sẽ đi Liên-Đài về Tòa-Thánh và Đức
Ngài cũng có giảng cơ dạy Hội-Thánh Hiệp-Thiên-Đài
là nước nhà chưa thống-nhất thì không vui sướng gì
mà hỏi loan. Vì vậy tiểu-đệ cứ tôn trọng đi-ngôn
và Thánh-Quán của Đức Ngài trước kia. Nếu đi Liên-
Đài lúc này Tiểu-đệ thấy nhiều bất tiện và sợ thật
vì thời cuộc hiện tại và cũng trái với Thánh-ý của
Đức Ngài.

'Hay' cảm giêng mối như vậy cói đúng, nếu mỗi lần
có biến sự mà không vững tinh-thần thì phải bị lôi
cuốn vào vòng tội lỗi.

'Bản-Đạo đã nói trong thời kỳ này, Bản-Đạo có
về cũng không ích lợi chi cho Đạo cũng như Đời.

'Vậy Bản-Đạo đồng ý với Thượng-Sanh và toàn
Hội-Thánh, nên truyền bá lời này cho toàn Đạo hay
biết kéo biểu lăm rất tai hại.

'Bản Đạo thành thật cảm ơn chú Thánh./-

SẠO Y TRÁNH GIÁC

Ngày 26 tháng 3 Canh-Tuất
(DL. 1 / 5 / 1970)

T H A N G

GIÁC-TÔNG-ĐƯỜNG
PHỒ - LOAN

7 LÁC - TÔNG - ĐƯỜNG

Đêm 14 tháng 10 năm Kỷ-Dậu
(DL. 23 / 11 / 1969)

GIAI. HIẾN - PHÁP
- KHAI - ĐẠO
-+oOo+-

4

No. Binh-Sinh

VII HƯƠNG lưu trí thức nghĩ sao đây?,
TRUNG liệt giang-sơn há để vầy.
NHỰT nhựt ưu tư hưng Quốc vận,
GIANG mừng Huynh-đệ hiệp vui thay.

Qua chào mừng chư Đệ Muội.

Nay là dịp hết sức hoang lạc, vì một dịp kỷ-niệm
hiếm có lại được quý bạn tận tâm chú trọng, làm cho cuộc
Lễ đầy đủ đáng nêu gương.

Qua nhớ lại năm nào Thượng-Phẩm, HỘ-PHÁP cùng em
Tư Hương-Hiếu đã chịu nhiều cam khổ mới tằm đẹp lần, lần
cho ra vẻ, đó chẳng qua là vì Đạo mà hăng say quên hết khổ
nhọc. Sự hy-sinh đó nếu thiếu bàn tay xây-dựng thì làm
sao cho nổi nét Đại-Nghiệp như thế này. Qua xin đề lời
khuyến các bạn rần nơi gương cao cả mà dương danh cho Đạo.

Nay có sự hiện diện của BẢO-SANH-QUÂN, Qua rất
vui mừng và xin khuyến Hiến-Đệ nên để trọn tâm chí với
Đạo, vì Hiến-Đệ đã chán hiểu tuồng đời ra thế nào rồi, mà
còn đeo đuổi làm gì cho nhọc thể-xác lẫn tâm-hồn. Hiến-
Đệ nên nhớ rằng: khi xưa qua có tài cán gì đâu, bất quá là
một trò khố chỉ có một mảnh Văn-Bằng Trung-Học mà cũng
nhờ thời thế tạo anh hùng mà qua đi đến nơi đến chốn, dám
nói rằng đi tới Trời, huống gì Hiến-Đệ có đủ khả năng mà
nỡ nào bỏ trôi cho đành, lại nữa Hiến-Đệ mang sứ mạng
BẢO-SANH đâu phải tầm thường, đối với Hiến-Đệ Qua xin có
mấy lời khuyến nhủ.

Hiền-Muội HƯƠNG-HUỆ, Qua chào mừng Hiền-MUỘI đó,
Qua cầu chúc cho Hiền-Muội gặp nhiều may-mắn trên đường
Hành-Đạo. Trong Đạo mới có một mình Hiền-Muội đem chuông
đi đánh nước người.

Qua xin đề lời khen thưởng, cứ cố-gắng thêm rồi
sẽ thấy rõ vinh-quang.

Qua xin cảm tạ quý Bạn và Ban Phước-Lãnh cho
tòan thể./-

THIÊN VY

THI CỦA ĐỨC-GIÁO-TÔNG

Trái oan chưa dứt thuở nào thôi,
Muốn đặng phi thăng rần tỏ rồi,
Cương lý tu hạnh cho thoát tục
Tiền vay nợ trả số ai bồi.

Đấy Lão nhắc lại lời của ĐỨC-CHỈ-TÔN dạy về cách trả quả như vậy " Các con ôi! phải rặng vui lòng mà chịu đều khổ cực, hễ Thầy thương các con chừng nào thì Thầy hành hạ các con chừng nấy, bởi vậy khi các con hiện-thân hành Đạo với Thầy, thì Thầy đã lịch truyền cho Thần, Thánh bắt các con trả quả cho đủ số kiếp đặng trừ cho kiếp kỳ nầy. Bởi các con phải chịu Luật Luân-Hồi, vì có mà các con phải chịu đến khổ sở, khi bị như vậy các con chớ than phiền, chỉ theo lời thầy của các con thì Thầy hành các con, cho đúng lẽ vậy mới xứng đáng là Môn-Đệ của Thầy. Có nhiều đứa vì không rõ luật của Thiên-Điều cứ than van mãi ".

Vậy chớ hiện-hữu, hiện-muội nghe ơn trên dạy, đành rành nợ thì phải trả chớ không chạy đều được. Dầu cho một vị Đại-La mà phạm luật Thiên-Điều thì cũng phải tái kiếp mà đền bù trả vay vậy.

Thế nào gọi là trả quả. ??

Là nhận chịu các nợ tiền khiên đã kết nạp nhiều kiếp chỉ quyết trả cho xong mà không vay trả nữa thêm nữa.

Nên có hai cách trả quả.

I.- Là quả báo về tinh thần ở phạm vi tư-tưởng, buồn bực, âu-sầu.

II.- Là quả báo về xác thịt, là tật bệnh đói rét khốn nạn. Quả lại chia ra 3 ảnh hưởng:

1.- Quả báo cá nhân do mình tạo ra.

2.- Quả báo của chủng-tộc do nòi giống tạo ra.

3.- Quả báo do quần của mỗi người trong xã Hội gây ra
vậy muốn dứt cái vi-vãng thì phải trả quả.

Vậy nếu biết rằng cái vi-vãng là kết quả của cái hiện tại âu-sầu, thống khổ thì phải lấy cái hiện tại mà tạo cái tương lai cho được rục-rỏ, vè-vàng, rồi cái tương lai đó mà tạo một cơ-sở vững vàng muôn kiếp tức là đi tới chỗ trường sanh bất tử đó vậy.

BẢO Y NGUYỄN VAI.

THANG.

Hộ nắm Thiên-Cơ định cõi bờ,
Thếp thanh xây chuyên máy thiên-cơ,
Chướng-qui thế chánh chừ ai biết,
Quần thế Thượng-Tôn tự bấy lâu,
Hiệp phở hườn châu về chí thánh,
Thiên-Thầy kiến diện rõ Cơ-dồ,
Đại-Cạo gánh vát đảnh trung hiến,
Giương bút khuyên ai chớ dạ ngờ:

ĐỨC-HỘ-PHÁP.

HỘ-PHÁP

CHƯƠNG-QUẢN NHỊ HỮU HÌNH-ĐẠI

Gửi: Đạo-Muội DIỆU-MINH

- VAN-QUỐC-TU BẾN-TRU-

Qua đã vì em đến giải tâm cho em, chớ qua chưa chắc có thể làm thỏa mãn tâm em, xin em thương đến một điều trọng yếu này.

Chúng ta đã đến vào một kiếp khổ, tức là có duyên cố chi đây. Nếu chẳng phải oan gia trái chủ tức có lẽ thọ mạng nơi mình, cái quyền đi với ở, chẳng phải mới ta vì chủ, mà là tại mạng CHÍ-TÔNG thì ta chưa át trọn quyền phần sống chết.

Em phải nhớ lại rằng: Bốn nguyên ta có hai bản.

1.- Là PHẬT.

2.- Là THỦ.

Phật với thủ vẫn khác đường, may duyên như TỬ-HÀNG thì gặp con Kim-Hiếu ruồi như ĐỊA-TANG cũng là ĐỀ-Thỉnh em chỉ kỳ vật mà buộc nó phải vờ theo tâm Phật của em thì chưa để nó làm dặng.

Người là người, ngựa là ngựa chưa ai có quyền nào biểu ngựa giống người mà buộc người lặn theo ngựa.

Em cấm thì hải âm thực tức là toàn phương giết chết con kỳ vật của nó mà thôi nếu không vô tình cũng thất đức.

Em nên nghĩ lại cái trường thêm khổ còn dài. Nếu em biết hiểu với Đức CHÍ-TÔNG phải để thi hài sống dặng làm tổ cho Đức CHÍ-TÔNG mới phải.

Qua trông em thức dậy dặng tròn chuyện, nhưng em vẫn nằm hoài nên Qua buồn và đi về Tòa-Thánh.

Trước Thánh-Tâm Tài-Nữ có giảng đề bài thi như vậy.

Phải đủ căn sanh mới thấy Trời.

Ai đều tưởng dễ như chơi.

Nghe danh như thế chông bên gối.

Có phận không duyên khó thấy người.

Le, 03 Septembre 1.938 (Mậu-Dần)

HỘ-PHÁP

(ấn-ký)

VAN-QUOC-TU TO-DINH
Cố Sư-Bà ĐIỀU-LỘC Thành-Lập Đại-Dồng Chơn-Lý Duy-Nhứt Đạo-Tôn.
1030 BẾN-TRE.

VAN-QUOC-TU VIET-NAM
Do VỎ-TỔNG-ĐƯỜNG Sáng Lập.

VAN-QUOC-TU DO-THANH
Chùa-Nữ-Giới
Q.G.D.B. 02/1169/12/002.
ing lập Hội-Phước-Thiện Việt-Nam.
Bông-bạc Học-Sinh con côi.

Sài-Gòn, ngày 31 tháng 12 năm 1.971.
NI-TRƯỞNG ĐIỀU-MINH VỎ-DUY-NHỨT.
Giám-Đốc sáng lập Cơ-Quan
Trung-Ướng Đô-Thành.
Trưởng-Tử thừa kế Cố Sư-Bà ĐIỀU-LỘC,
VỎ-THỊ-NGỌC-CHÂU.
Liên-Giáo Chi-Phái Đạo và

Số: (Nữ Tu-Viện.
(Nữ Nội-Trú.
Trụ-Sở Trung-Ướng.
379/3. Đại-Lộ Phơn-Thanh-Giải SAI-GON.
Đ.T. 92.727.
Trung Tiểu Học Vạn-Quốc Phước-Thiện.
Tặng đồ Học-Sinh mồ côi nghèo.
Số mở (Cô Nhi-Viện nuôi mồ côi.
(Số: 274/17, 19, 21, 23 Lê-Văn-Duyệt.
(Hòa-Hưng Sài-Gòn.
Đ.T. 40.075.

K Í N H - G Ồ I.

HỘI-THÀNH
ĐẠI-ĐẠO TAI-KỲ PHỐC-ĐỘ
TÒA-THẨM TÂY-NHÌN

- Đại Hiến-Huynh HIẾP-PHÁP.
Qu: CHƯỞNG-QUẢN HIẾP-THIỆN-ĐÀI.
- Đại Hiến-Huynh ĐÀU-SƯ.
CHƯỞNG-QUẢN CỬU-TRÙNG-ĐÀI.

Số: 6L90/VTV-PT.

Kính HỘI-THÀNH

Tê-Muội VỎ-DUY-NHỨT THẨM-DAM ĐIỀU-MINH, 71 tuổi sanh
trưởng tại Xã Phú-Hưng, Quận-Châu-Thành Bến-Tre.
Sáng lập Viện thừa kế VAN-QUOC-TU TO-DINH BẾN-TRE.

Hiện là NI-TRƯỞNG, Chương-Quản QUỐC-TU ĐO-THÀNH kiêm
Hội-Trưởng Hội-Phước-Thiện Việt-Nam (Đồng Bạc Học-Sinh
con côi) Giám-Đốc Nữ-Trung Học Đạo-Đức Học-Đường Đô-Thành
(Quán-Đốc Tu-Viện Nữ-Trình VAN-QUOC-TU).

Kính Bạch HỘI-THÀNH về nhậ vị Đại-Huynh.

Tê-Muội tu theo Phật-Giáo, nhưng bằng tâm hiếu một mục
đích Cứu-Thế của ĐẠI-ĐẠO TAI-KỲ PHỐC-ĐỘ của Đấng NGỌC-HOANG
THƯỢNG-ĐẾ và Đức ĐIỀU-TRỊ KIM-MẦU. Nên vào năm 1948 Tê -
Muội đã tiếp xúc với quý vị BẮC-SỸ CAO-SỸ-TẤN, Ông, Bà
TRƯỜNG-KẾ-AN, Ông, Bà VỎ-TRƯỜNG-THỌ và nhiều vị khác nữa
tổ chức một Đền-Cơ tại VAN-QUOC-TU BẾN-TRE vào Ngọ thời ng
ngày 26 tháng 6 năm Mậu-Tý (1.948) Hôm ấy Đức ĐIỀU-TRỊ -
KIM-MẦU đã giảng Cơ dạy Tê-Muội. Đại-ý như sau:

Vào thờiNg-Ước một pháp này nạn tai dồn dập chônchôn
sanh, vậy Tê-Muội phải gấp rút ra đi để lo cho đên con của
Mẹ và nhứt là giúp con côi quả phụ (xin đính kèm hành-
Giáo).

Vì thế Tê-Muội không ngần ngại, xin phép mẹ già từ già
bạn Đạo nội-Tổ-Dinh VAN-QUOC-TU mà đên đên con côi gần 200
đứa lên Đô-Thành Sài-Gòn vào năm 1.948. Phở đn trên giúp -
sức mà Tê-Muội đã lo châu toàn cho tất cả khi ăn học thành
tài.

VẠN-QUỐC-TỰ TỔ-ĐÌNH

VẠN-QUỐC-TỰ VIỆT-NAM

Cố Sư-Bà DIỆU-LỘC Thành-Lập Đại-Dồng Chơn-Lý Duy-Nhứt Đạo-Tâm.
1030 BẾN-TRÉ.

Do VỎ-TỔNG-DƯỜNG Sáng Lập.

VẠN-QUỐC-TỰ ĐÔ-THÀNH

Chùa-Nữ-Giới

Sài-Gòn, ngày 31 tháng 12 năm 1.971.

Q.G.D.B. 02/169/12/002.

NI TRƯỞNG DIỆU-MINH VỎ-DUY-NHỨT.

ng lập Hội-Phước-Thiện Việt-Nam.

Giám-Đốc sáng lập Cơ-Quan

Đồng-bạc Học-Sinh con cô.

Trung-Ướng Đô-Thành.

Đại-Đức Nữ Học-Đường.

Trưởng-Nữ thừa kế Cố Sư-Bà DIỆU-LỘC,
VỎ-THỊ-NGỌC-CHÂU.

Số: (Nữ Tu-Viện.

Liên-Giáo Chi-Phái Đạo và

(Nữ Nội-Trú.

Trụ-Sở Trung-Ướng.

- PHƯỚC-THIỆN-

79/3. Đại-Lộ Phan-Thanh-Giải SÀI-GÒN.

K Í N H - G Ồ I.

D.T. 92.727.

HỘI-THÀNH

Trung Tiểu Học Vạn-Quốc Phước-Thiện.

ĐẠI-ĐẠO TÂN-KỶ PHƯỚC-ĐỘ

Sáng đồ Học-Sinh mồ côi nghèo.

TÒA-THÀNH TÂY-MINH

Số mồ (Cố Nhi-Viện nuôi mồ côi.

(Số: 374/17, 19, 21, 23 Lô-Văn-Duyệt.

(Hòa-Hưng Sài-Gòn.

- Đại Hiền-Huynh NIỆP-PHÁP.

D.T. 40.075.

Qu: CHƯỞNG-QUẢN NIỆP-THIỆN-ĐẠI.

- Đại Hiền-Huynh VẬU-SỰ.

CHƯỞNG-QUẢN CỨU-TRỪNG-ĐẠI.

Số: 6190/VTV-PT.

Kính HỘI-THÀNH

Tê-Muội VỎ-DUY-NHỨT THÁNH-DAM DIỆU-MINH, 71 tuổi sanh trưởng tại Xã Phú-Hưng, Quận-Châu-Thành Bến-Tre.

Sáng lập Viện thừa kế VẠN-QUỐC-TỰ TỔ-ĐÌNH BẾN-TRÉ.

Hiện là NI-TRƯỞNG, Chưởng-Quản QUỐC-TỰ ĐÔ-THÀNH kiêm Hội-Trưởng Hội-Phước-Thiện Việt-Nam (Đồng Bạc Học-Sinh con cô) Giám-Đốc Nữ-Trung Học Đạo-Đức Học-Đường Đô-Thành (Quán-Đốc Tu-Viện Nữ-Trinh VẠN-QUỐC-TỰ).

Kính Bạch HỘI-THÀNH về nhị vị Đại-Huynh.

Tê-Muội tu theo Phật-Giáo, nhưng hằng tìm hiểu một mục đích Cứu-Thế của ĐẠI-ĐẠO TÂN-KỶ PHƯỚC-ĐỘ của Đấng NGỌC-HOANG THƯỢNG-ĐẾ và Đức DIỆU-TRÌ KIM-MẦU. Nên vào năm 1948 Tê-Muội đã tiếp xúc với quý vị Béc-Sỹ CAO-SỸ-TẤN, Ông, Bà TRƯỜNG-KẾ-AN, Ông, Bà VỎ-TRƯỜNG-THỌ và nhiều vị khác nữa tổ chức một Đàn-Cơ tại VẠN-QUỐC-TỰ BẾN-TRÉ vào Ngọ thời ngày 26 tháng 6 năm Mậu-Tý (1.948) Hôm ấy Đức DIỆU-TRÌ KIM-MẦU đã giảng Cơ dạy Tê-Muội. Đại-ý như sau:

Vào thời Hạ-Nguyên mặt pháp này nạn tai dồn dập chôn huyệt sanh, vậy Tê-Muội phải gấp rút ra đi để lo cho đàn con của Mẹ và nhất là giúp con cô quả phụ (xin đính kèm Thánh-Giáo).

Vì thế Tê-Muội không ngần ngại, xin phép mẹ già từ giã bạn Đạo nội Tổ-Đình VẠN-QUỐC-TỰ mà dẫn đàn con cô gần 200 đứa lên Đô-Thành Sài-Gòn vào năm 1.948. Nhờ ơn trên giúp sức mà Tê-Muội đã lo chu toàn cho tất cả khi ăn học thành tài.

Cũng trong thời kỳ này, tại Đô-Thành Sài-Gòn, Tệ-Huội đã tiếp xúc với nhiều nhà hảo tâm, hằng tâm, hằng-sản để thành lập " HỘI PHƯỚC-THIỆT VIỆT-NAM " Đông-Bạc con - côi ". Giấy phép Bộ-Tội-Vụ cấp ngày 15 tháng 2 năm 1.952 Số: 1013. Cấp Hội đã từng giúp đỡ rất nhiều con côi quá - phụ khắp cả nước. Vào năm 1.956 Hội cũng đã nhận nuôi dưỡng và cho ăn học đến khi thành niên một số Thiếu-Sinh - Quân của Quân-Đội Cao-Dại do Bộ-Khố-Hội trao cho.

Hiện nay Tiểu-Huội đã tạo được sản nghiệp cho VẠN - QUỐC-TỰ-Đô-Thành như sau:

- 1.- Điện-Thờ Đức CHÍ-TÔN và Đức NHẬT-MẦU (Trên lầu) từng dưới là Giảng-Hường .
- 1.- Nữ Trung-Học Đạo-Đức Học-Buồng 2 tầng lầu (nền móng có thể lên tầng nữa) .
- 1.- Quán cơm chay Khố-Hội (mỗi ngày phục vụ cho hơn 200 khẩu phần) .

Tất cả được nằm trên khu đất 2.000 thước vuông, ở số 387/3 Đường Phan-Thơnh-Giản Sài-Gòn do Tệ-Huội đứng bộ.

Kính thưa HỘI-THÀNH và nhị vị Đại-Huynh.

Vốn Tệ-Huội được hiệu Thánh-Dịa Tòa-Thánh Tây-Pinh là nguồn gốc của Đạo CAO-ĐÀI, và gần đây trong thập nhật - Thiên-định Tệ-Huội đã được linh của Đức NHẬT-MẦU dạy.

PHẢI KỊP VỀ TÒA-THÁNH TÂY-NINH MÀ CHÚNG LO CHO NGHIỆP ĐẠO :

Vì thế hôm nay Tiểu-Huội kính hiến dâng sự nghiệp đã - hoàn thành tại Đô-Thành Sài-Gòn cùng thể xác lên Đức CHÍ - TÔN, NHẬT-MẦU xử dụng.

Kính mong HỘI-THÀNH và nhị vị Tiên-Huynh chấp thuận - giúp đỡ Tệ-Huội được trọn bốn phần./-

Trân trọng,

(Ký tên đóng dấu)

ĐỆU-MINH, VÔ-DUY-NHIỆT

SAO LỤC Y NGUYỄN VĂN HẸN CHÁNH.

PHỒ-LOAN

S HƯỚNG-NHUNG

HẦU-ĐÀN

CHÍNH PHỐI-SƯ

ÔNG-HIỆU và các

KHÂM-CHÂU, ĐÀU-TỘC

-PHÁI - Ông Phối-Sư

ÔNG-TUỐC-THAM

ĐOÀN-HỮU THƯỢNG-GIÁC-THAM

-SINH KHOẾ.

Đêm 22 tháng 10 năm Canh-Dần
8 h Soi Vendrevi le Décembre 1.950

///) LẠC-NƯƠNG ĐIỀU-TRỊ-CUNG

Chị chào mấy em Nam, Nữ.

Em xin chào Hiền-Tý.

Hiền-Tý, đêm nay Hiền-Tý muốn đem các em -
Nữ Khâm-Châu về nữ Đều-Tộc dạng nghe lời giáo
huấn.

Bà Chánh Phối-Sư Bạch . . . . .

Em vui lắm . . . . .

Nay em hôm trước Chị đã có dạy lúc ra Hành-Đạo phải giữ tư
cánh thế nào cho đúng với bốn phận, rồi nay chị dạy thêm về
tình thân của Nữ-Phái cho các em được lãnh hội.

Từ xưa tới nay phận Nữ-Phái là: Khuê môn bất xuất, giữ cho
đúng Tam-tùng cùng Tứ-đức, những việc đó các em cũng đã học
nhiều rồi, dẫu lúc Tam-Kỳ Phổ-Độ này, Nữ-Phái phải gánh thêm
một phần trách nhiệm nữa là lo giáo-hoá đàn em của Nữ-Phái đi
cho kịp cùng Nam-Phái. Các em có biết do đâu mà được vậy chăng
Nguyên do của nó là phận làm Nữ-Phái phải lấy tình thương yêu-
đựng bù đắp vào chỗ loạn lý, bởi lẽ Nam-Phái tuy ngoài mặt Đối
trên quyền Nữ-Phái, nhưng về nội-dung lại phải chịu theo ý của
Nữ-Phái mà tạo nên căn quả, như vậy là sự mâu đố thật tận mặt
thể này là tại nơi Nữ-Phái mà gây nên.

Vì có lúc Đức CHỈ-TÔN lập Đạo để toàn phó Nữ-Phái, các em
có nhớ lời Thánh-Giáo ấy không? Nhờ có Phật Quán-Âm qui xin mà
chịu trách nhiệm đi đến Nữ-Phái để cho họ chuộc những tội tình
xưa bằng cách lập đức để độ rồi các chị em của họ.

(Có em còn muốn cái lời dạy).

Em xin Hiền-Tý hãy dẫn rõ cho mấy em nghe, để em nói tiếp.

Về để làm một tay phụ nữ cho Nam-Phái trên đường chuyển
thế. Và lại lúc này gần mừng kỳ học hội của các nguyên-nhân nên
Đức CHỈ-TÔN muốn đem về rồi cho xuống học kỳ khác, như vậy phần
Nữ-Phái là phải giúp đỡ cho Nam-Phái được trọn trên đường học-
hội.

Các em nên hiểu, trong Nữ-Phái có lẫn lộn Nam-Phái, mà
trong Nam-Phái cũng có lẫn lộn Nữ-Phái, vì sao các em có biết
không? chỉ tại có sự thương yêu được trọn cũng không có sự they
đối ấy. Nếu Nữ-Phái làm tròn phận sự thì được ân thưởng làm Nam
Phái, dạng cho đủ trí hột mà lập vị. Còn Nam-Phái gây đều nghịch
lẫn thà phải chịu đọa làm Nữ-Phái dạng trả vay cho rồi nợ
thương yêu. " Bốn phận của các em là lấy sự thương yêu đã sẵn
có mà giúp cho nhưn-loại khỏi đều đau khổ. Các em cũng hằng

hiếu rằng: tình thương của Nữ-Phái nhiều hơn Nam-Phái, nhưng phải hiểu cái thương ấy là sao, chỗ dừng đọng gì thương đó là cơ nguy hại, còn em có nhớ bài của chị cho lúc trước, nói về sự đau thối của Nữ-Phái không? bài đó như vậy.

Thương điên, thương ngốc, thương dại, thương khờ.

Thương chẳng gìn liểu yếu đạo thơ.

Thương chẳng kể hân hờ thân gái.

Thương bạc tóc hời còn thương dại.

Thương da mồi còn hay thương ngu,

Vì kiếp thương chưa đủ căng phu,

Nên nay chịu mong cầu phụ nữ.

Các em có hiểu không? Hiền-Tý giải cho mấy em hiểu:

Đó là những sự thương yêu cũng dạy mà phải làm Nữ-Phái.

Bây giờ phải sửa sự thương yêu ấy cho được cao thượng, tinh khiết thì sẽ được đối ngược lại chỗ chẳng chi.

Thương khôn, thương khéo, thương học, thương đời,

Thương phải gìn phận gái phòng khuê

Thương phải giữ vẹn bề danh tiết.

Thương tô điểm anh thư khí kiết

Thương học đòi cương quyết liễu bờ,

Thương nam nhi vì gánh đồ thơ,

Thương bạn gái cần mơ mộng ảo.

Thương cha mẹ tuân lời dạy bảo,

Thương cho ra trên theo dưới hòa,

Thương phòng đào giữ vẹn tiết hoa

Thương đừng để phong ba sớm rụng,

Thương gắn gấu mặt đối hữu dụng

Thương linh tâm phòng hạnh nấu nung,

Thương ái hòa giữ trọn thủy chung,

Thương Quốc nạn tẩy vùng độc thổ

Thương luân lý xem thường bỏ phở,

Thương kể nạn hòa lệ chia ưu.

Thương muôn nhà còn chịu sâu tư,

Thương cao thượng chỗ như tình thế.

Các em phải hiểu sự thương yêu của Nữ-Phái rất trọng hơn sự thương yêu của Nam-Phái, vì sự thương yêu của Nữ-Phái nó gây được mối cam hòa tử nội dung chí ngoại hình, còn sự thương yêu của Nam-Phái chỉ ở ngoại hình mà thôi? Nam-Phái nó làm tròn nhiệm vụ cũng bằng là do sự giúp đỡ của Nữ-Phái, các em phải biết mà trọng phận sự mình, nếu các em đã chẳng trọn thương lại còn gây điều nghịch lộn thì tội tình ấy khó xóa nơi Diêu-Trị - Gung đó nghe."

Bây nay dạy chừng đó ~~xxxxx~~ cho mấy em hiểu về sự thương yêu của mấy em. Hiền-Tý muốn mấy em giải bài hôm trước vì Hiền

Tý sẽ coi lại bài này sẽ đủ ý nghĩa.

Bà Chánh Phối-Sư . Bạch . . . . .

Tôi rất đỗi ơn cô Bắc-Nương dạy Mũ-Phái .

Cười . . . . .

Bồn phận của BẮC-NƯƠNG mà Hiền-Tý không biết sao.

THANG.

SAO LỤC Y NGUYỄN VĂN.

ĐỨC-CHỈ-TÔN

Bấy mười năm ếch nạn vừa qua,
Đền trí mừng nay biết Đạo nhà,
Ngưu đẩu Tây âu vậy trở càn,
Khôi Khuê đồng-á trở đuôi đầu.
Nam triều tử thuở trị an quốc,
Nguyên nghiệp đến chủ thất thị gia,
Hiệp phổ châu hườn định có lúc.
Thần dân an hưởng cuộc hòa-Bình.

GAO-THƯỢNG-PHẨM bạch:

CHỈ-TÔN giải nghĩa bốn vị sao „ Ngưu tinh thiên văn học tử tôn gọi là Thái-Tinh, Bình-Tinh. Bình-Tinh với Thái-Tinh xuất hiện ra một lược là tới đời thái bình hai vị sao mọc ở hướng Bắc, Đẩu-Tinh là sao Cây thêm sao Ngưu-Tinh lợm mếu - xanh, hai sao ấy ở chung thành ra sao Cây, dưới đuôi sao Cây kẻ từ cái sao nhỏ hơn hết thông gần đến đưng nhưn Trời độ - chừng hai thước tây thì là sao Ngưu, nếu sao Ngưu mọc hướng nào thì sao cây trở càn về hướng ấy, càn càn xưa trở càn về Tây, nay trở càn về Nam, Nam còn Tây mất.

Con cần xem Sao thì đủ hiểu khối tinh thì gọi là loạn tinh Khuê-tinh gọi là Ly-tinh. Ly-Tinh, Loạn-Tinh trở ra một - lược là đời ly loạn, sao Cây trở đều về hướng nào thì hướng đó mất hai vị sao đó không có chừng.

Rắn có ý cho kỹ thì thấy rõ Thiên-Thơ nhiều Bí-Pháp chẳng nên nói..

Thầy nói thêm một lời này ngày sau thầy rõ, con sẽ hằng năm, tháng, ngày giờ nào ĐỨC, NHẬT, Ý Hiệp lại cùng nhau - là ngày hạnh phúc của nhơn-sanh..

Trước hết NHẬT, NAM dạng hiệp thì ngày đó là ngày phục - nguyên ..

THANG.

Ngày 10 - Oai Nhâm-Thìn.
(1.952)

B Ắ T - N Ư Ớ N G

Đêm nay Chử đến đặng chỉ cho mấy em nữ Diêu-Trị -
Cung là nơi nào..

Nơi sơ Diêu-Trị-Cung có một Đại phật hiện Âm-Quang.
Đại ấy thấu lảng sanh-quang của Ngôi-Thất-Cực rồi đem -
dương-quang hiệp với âm-quang, mà tạo nên Chơn-Thần cho
Vạn-Linh trong Căn-Khôn Vũ-Trụ.

PHẬT-MẬU là Đấng nắm sanh cơ hóa, thay quyền CHỮ -
TÔN đứng rạt thấu cơ thập thiên cương đem hiệp với Thập
nhị địa-chỉ, mà tạo nên vạn-vật. Nơi Cung-Diêu-Trị là -
nơi tạo nên Chơn-Thần và Thế-xác đó vậy ..

Diêu-Trị-Cung là cung điện bằng ngọc Diêu ở bên Ao
Thất-Bửu chỗ chằng chỉ lạ.

P. Bạch ..... Ngọc là chắt Kim-Thạch ở thế ?

Cười... Em thử kiểm coi ở trên có ngọc Diêu chằng?
Ngọc tượng trưng cho sự quý giá. Diêu là chắt hơi kết
tụ mà thành. Dưới quyền của PHẬT-MẬU có Cửu-Vị Tiên-Nữ
Nương trong nôm về cơ giáo hóa cho vạn-linh, còn ngoài
ra có hàng h à sa số Phật trong nôm về cơ phổ độ mà Quan
Âm Bồ-Tát là Đấng cầm đầu. Quan Âm Bồ-Tát ngự tại Cung-
Nạm-Hải ở an-nhà động còn diêu-Trị-Cung thì ở tại Tọa -
Hóa-Thiên. Nơi Cung-Diêu-Trị còn có một cơ âm-quang
riêng biệt gọi là Phong-Đô, đặng giáo hóa các Chơn-Thần
bị lạc nẻo trên đường trần.

Vậy vẫn tác hơn, Diêu-Trị-Cung là cơ sanh hóa Vạn-
Linh và Vạn-Vật đó./-

CAO - THƯỢNG - PHẨM

Đêm nay Bần-Đạo khởi giảng về Bát-Hồn là gì ?

Trong Căn-Khôn Vũ-Trụ có tám đấng Chơn-Hồn là. Kim
Thạch-Hồn, Thảo-Mộc-Hồn, Thú-Cầm-Hồn, Nhơn-Hồn, Thần -
Hồn, Thính-Hồn, Tiên-Hồn và Phật-Hồn. Từ lúc hồn dộn sơ
khởi, âm-quang biến hóa thì trong khí Hư-Vô đã sẵn các
tế bào. Sau tiếng nổ âm-dương phân tách, khí dương-quang
là khí nhẹ nhàng bay lên trên, còn khí âm là khí
chứa chất tế bào, nên lỏng xuống dưới.

Sau một chuyển thì các khí chất trên liên đới với
tế bào mà tụ lại thành chất khí và biến thành vạn vật.

Khi chưa thành hình thể hửu vi, thì chất khí vẫn
lại là một cục lửa do khí dương-quang đốt cháy, sau đó
nơi Diêu-Trị-Cung thấu thập nhị địa-chỉ mà biến khí -
dương-quang và chất khí làm ngũ hành. Vậy cho nên Đất,
nước, sắt, đá, và lửa, được nảy sanh trước hết đó là -
KIM-THẠCH-HỒN. Sau chuyển một nữa, nước, đất, đá lửa,

về sát mỗi tiêu ra một chất khí và liên đới với các tế bào lại mà tạo nên cây cỏ đó là THẢO-MỘC-HỒN. Sau một chuyển nữa có cây cỏ chịu tế bào mà liên đới với ngũ-hành mà tạo nên bách-thụ, trong đó có phần ở khô gọi là điều thú, còn phần ở dưới nước gọi là ngư-thú đó là CẦM THỦ-HỒN Cầm thú đều là bách-thụ.

Sau một chuyển nữa, ngũ hành hợp với thảo-mộc mà nuôi thú cầm, trong thú-cầm chơn-thần đã bước vào cơ-tấn-hóa, do đó tạo nên Thí-Tổ loài người là Lạc-Hầu tức người KHÍ đó. Lạc-Hầu lên lên sanh hóa và nhờ điểm linh quang của CHÍ-TÔN mà lên đến loài người như hiện giờ đó là NHƠN-HỒN.

Trong-Nhơn-Hồn lại chia ra: Thần-Hồn, Thánh-Hồn - Tiên-Hồn và Phật-Hồn.

Nếu đoạt được cơ-thể pháp tức là Thần-Hồn.

Tạo nên phẩm người gọi là Thánh-Hồn.

Trả xong nhơn-đạo tạo bí-pháp gọi là Tiên-Hồn.

Đoạt đặng pháp tức là Phật-Hồn đó vậy. /-

Tọa-Cầu: 13.01 Nhâm-Thìn.

CAO-THƯỢNG-PHẨM

Đêm nay Bần-Đạo giới KIM-THẠCH-HỒN

Trong âm-dương có sẵn tế bào, do đó Phật-Mẫu đem âm-quang hiệp với dương-quang mà liên đới tế bào lại thành hình chất hữu-vi. Sở dĩ các hình chất thấy rõ là do nơi sự liên đới ấy.

Khi mới thành hình thể, thì nó chỉ là một cục lửa tức nhiên là một cục độ của dương-quang trụ lại mà thôi lên lên khỏi lửa ấy bị âm-quang rưới hơi lạnh mà nguội dần, trong khi ấy mới phân tách ngũ-hành riêng biệt như Đất thì tế bào là một điện tử dương bao bọc bởi 72 điện tử âm.

Loại Kim-khí thì một dương với 92 âm, các loài khác là do thứ nhì có lẫn lộn tế bào của Đất thứ nhì lẫn lộn tế bào của Thảo-Mộc thứ nhì lẫn lộn tế bào của Nước có thứ lẫn lộn nhiều thứ tế bào mà có nước thì tế bào là một dương với 67 âm. Lửa là tế bào của dương-quang mà thôi, tức là chỉ có điện tử dương mà thôi, hiệp với tế-bào của Loại-Kim mà có cây cỏ thì tế bào là một dương với 36 âm, sự mềm cứng của nó là do sự lẫn lộn chất nước cũng không do.

Những màu sắc là do khí dương-quang rọi vào, khí tiết ra của các tế bào mà có, những tế bào của đất ngày ngày biến chuyển theo thời-gian mà thay đổi hình

tướng thành sắt, đá, cỏ, cây. Vì đó mà gọi sự biến -
chuyển ấy là cơ tiến-hóa của Kim-Thạch-Hòn.

Trong Kim-Thạch-Hòn có sự biến chuyển của toàn thể
hữu cơ vi lẫn lộn, nên theo Đạo-pháp thì xưa vẫn gọi đó
là: sắc biến không, không thành sắc. Vậy cơ-tạo đốn n
nhờ Kim-Thạch-Hòn mà lập nên mọi biến chuyển trong trư
tướng thế tục mà lập nên trường thi công-quả cho nên
các nguyên-nhân từ thú đến giớ mấy em vẫn hằng thấy muôn
vật đều qui thổ,đầu sắt đá cũng vậy.

Hôm trước em PHƯỚC có nói: Có thú không ~~khả~~ thấy-
tên ra như đồ-sứ, đồ chơi cười . . . . .

Thú hỏi chất hóa học ngày kia sẽ tỵ về đâu hay là
cũng theo thời-gian mà tiêu hủy, bằng chứng cụ thể là -
mấy em có thể gì kiếm được các vật của thời-gian trên
hại ngàn năm về trước, nếu có kiếm được thì các Viện -
Bảo-Tàng chứa đâu cho hết cả.

Mấy em đã hiểu rõ Kim-Thạch-Hòn chưa? gọi rằng hòn
vì nó cũng có lẽ sống của nó vậy.

Bạch . . . . .

Hỏi khí không phải là Kim-Thạch .

Bạch . . . . .

Phải vậy khi muôn vật bị chất lửa nấu nung tức nhiên
đã bị dương-quang chi phối, khi ấy thì âm-quang không -
còn liên đới tế bào nữa. Vì có các tế bào phân tách ra
mở lẫn lộn vào âm khí, theo khoa học gọi là chất khí như
sanh khí là sanh quang đó.

Đạm khí là chất trụ thành kim-khí, các khí cũng ở
trong Ngũ-Hành-Khí, hay là dương khí hoặc là âm khí mà
thôi.

Bên-Đạo xin kiếu./-

Thăng.

Đêm 16-DI Nh, Thịn,
(1.952)

CAO-THƯỢNG-PHẨM

Bên-Đạo chào mấy em.

Mấy em thú phận loại Tam-Thiên Thế-Giới và Thất-
Thập nhị-địa coi thú.

HỎI bạch . . . . . TRẢV bạch . . . . . PHƯỚC bạch .

Cười em nào trúng định thú.

Chỉ-Thiệm MẬU bạch. . Tam-Thiên Thế-Giới là ở tầng
Trời trên báo phủ mà Thất-Thập nhị-địa ví như bạn cỏ ở
dưới.

Phải đó vậy, Tam-Thiên Thế-Giới là ngôi vị, còn -
Thất-Thập nhị-địa là trường thi công quả hiểu chưa.

Bây giờ Bản-Đạo giải về Thảo-Mộc-Hồn từ Kim-Thạch-Hồn, các tế bào thảo-khí âm-dương mà liên đới lại tạo nên Thảo-Mộc các Thảo-Mộc đều chung một thứ tế bào, song tùy theo giống có thứ thì mình nước như loại thảo-mộc, thứ thì mình cứng có 2 phần tế bào của thảo-mộc và một phần nước là cây tạp còn thứ 1/8 nước thì là gỗ quý,

Trong các thứ cây đều có tế bào của kim-thạch, tùy theo mỗi giống, do đó mà có những tánh chất khác nhau, chất ngọt do đạm-khí và lân-khí, chất mặn do kim và thạch-khí-lộn với đạm-khí và lân-khí, chất chua do thạch-khí và thổ-khí lộn với thủy-khí, còn các màu sắc của hoa lá do nơi khí dương-quang chiếu vào chất của nó tiết ra mà có. Các tế bào lên đến Thảo-Mộc-Hồn tức là bước lên trường thì công-quả rồi đó. Bởi do nơi Thảo-Mộc-Hồn, đã được mình thảo-cây tế bào và âm-dương khí làm môn thực dụng cho thú cầm và nhơn-loại, về phần thảo-mộc-hồn chỉ có bấy nhiêu thôi.

19.1. NI. TH.

CAO-THƯƠNG-PHẨM

Đêm nay Bản-Đạo giải về Thú-Cầm-Hồn.

Từ Thảo-Mộc-Hồn các tế bào đã liên đới mà tạo thành sanh khí dưỡng nuôi Thú-Cầm và Nhơn-loại bởi có lại có lẽ sống của đệ nhị xác thân, đã có bởi khí tiết của Thảo-Mộc-Hồn do đó mà sau một sự biến chuyển các tế bào của Thảo-Mộc-Hồn liên đới tế bào của kim-thạch mà biến hóa ra Thú-Cầm. Lúc mới phát sinh thì giống Ngũ-thú được nảy sanh ra trước. Đến lúc có một tầng thượng biến đổi những loại có chân bò lên trên mặt đất và lặn lặn thành ra thú cầm. Những tế bào tạo nên loại thú là do những hạt nguyên tử, một điện tử dương 36 điện tử âm. Sau khi phân tách các loại thú, vì mỗi thú dùng một vật thực khác nhau và có những tánh cách liên hợp tế bào khác nhau mà biến nên hình tượng và thể chất riêng biệt.

Khi đã thành Thú-Cầm-Hồn rồi thì các linh-hồn đã được vào con đường tiến hóa, thì nó được hưởng chất ít ân huệ của Phật-Mẫu ban cho là chơn-thần hay là giặc hồn đó vậy.

Vì Thú-Cầm-Hồn có bấy nhiêu, mấy em coi lại mấy kỳ trước sẽ có nhiều, có gì không hiểu thì hỏi.

P. bạch . . . Về sự lớn bé của thú-cầm.

Lúc mới phát sinh thú-cầm thì khác hình thể, đều đã phân biệt bởi sự liên đới các tế bào, đó là cơ huyền-vi của Đấng Tạo-Hóa đó. Từ đây trở về sau các giống vật đã sẵn mầm giống mà sinh sản thêm ra, quyền Tạo-Hóa chỉ có còn thối-sanh-quang đấng tạo nên sự sống hủi vì nữa mà thôi.

thôi.

H. bạch . . . điển tử thú và thảo-mộc?

Thú-Cầm-Hồn biến hóa do Thảo-Mộc hồn, thì lực bản sơ loại Ngũ phải là tế bào của Thảo-Mộc đến chung biến chất thì tế bào lại tăng hay giảm bớt do nơi kết hợp - hình thể để tạo nên xương thịt máu huyết của nó.

P. bạch . . . Sự thay đổi hình thể sau này con người.

Điều đó là Cơ-Tạo-Đoạn giữ quyền vi-chủ, chưa hề biến chuyển lạng diển. Mấy em nên nhớ rằng: Sau một thời-gian gọi là một chuyển thì cơ hữu vi phải thay đổi một lần, từ lúc có loài người đến nay đã cuối ba chuyển Đem nay như vậy là đủ./-

BÁT NƯƠNG ĐIỀU-TRỊ-GUNG

Mở cơ huyền-bí lọc lừa tâm.
Giữ vẹn thân quang nẻo pháp tâm,
Bồng thể đưa đèn soi trí-cơ.
Hình chơn mở huệ thấu huyền thâm.
Tinh bả nét ngọc khêu hào sáng.
Hạnh liệt đường Tiên trở Đạo thâm.
Cối Phật Tâm linh nhờ phúc dẫn.
Mường theo thân bút đến huyền lân.

Tại cầu: Chị chào mấy em.

T H I

Lễ tạo Thần-Tiên đẹp Ngọc-Kính
Giờng nam phong hóa sắp nên hình,
Diêm tổ xê-tác điều phơn thế.
Ngoan bồng từ-bi thế-giới nhin.

Chị vui ghé làm thi tứ tuyệt với mấy em, để còn Anh Cao-Thượng-Phẩm đến Chị kiều.

CAO-THƯỢNG-PHẨM

Bên-Đạo chào mấy em.

Trong Bát-Hồn mấy em đã được giải tử Kim-Thạch cho đến Thú-Cầm tức là qua lớp học biến chuyển tạo nên làm Vũ-Trụ trong buổi lập địa, tức là sửa đổi Địa-Tịch.

Bây giờ qua Nhơn-Sanh đến chi.

Khi các Thú-Cầm đã hóa sanh đầy đủ, thì các sanh-hồn và giác-hồn đã đến lúc huệ khai, và đó CHÍ-TON rưới linh-quang ban cho một thể bả là Chơn-Linh, giống Hậu-là giống được tấn-hóa hơn, nên việc La-Hầu đã được chơn linh diêm trí, mà tạo nên Thi-Tổ loài người. Như trong đệ nhất xác thân mấy em đã học, thì loài người được thông minh sáng suốt nhờ ở đệ tam xác thân điều khiển, và đệ nhất xác thân tinh túy đó là Nhơn-Hồn.

Từ tạo nên Nhơn-Hồn cho đến tạo được sự uy-linh của nó, thì phải trải qua hai chuyển, đến cuối nhị chuyển thì cái Chơn-Linh tức là nguyên-nhân mới bước vào trường thí công-quả và mở Thượng-Ngươn tam chuyển.

Từ ấy đến nay đã đến Thượng-Ngươn tứ chuyển tức là Nhơn-Hồn mà còn thêm phần tiến hóa nữa.

P. bạch . . Từ Thượng-Ngươn, Trung-Ngươn và Hạ-Ng-
Ngươn đều ở trong tam chuyển.

Trong Nhơn-Hồn từ buổi tam chuyển được tấn hóa thêm bốn phần nữa là : Thần, Thánh, Tiên, Phật hồn.

Nhơn-Hồn nào đã được trọn trung ấy đã vào Thần-Vị
Biết được nghĩa chánh, bồi bổ đạo Nhơn-Kiến tức là Thánh
Vị.

Đến nay Thánh-Hồn thì lẽ tự nhiên phải thông suốt
phần Thế-Đạo độ vậy .

Trong phần Thế-Đạo mà tạo được Bí-Pháp, đứng bước
qua mặt Thế-Pháp Thiên-Đạo tức là ~~Thiền-Vị~~ Tiên-Vị .

Đã được lập thế-pháp Thiên-Đạo mà tìm nên bí-pháp
Thiên-Đạo tức gọi là đặc pháp ấy là Phật-Vị.

Bát-Hồn đến đây đã dứt, kỳ tới Bản-Đạo sẽ giải về
Thế-Đạo và Thiên-Đạo .

Bản-Đạo xin kiếu.

T H A N G

BAO LƯU Y BẢN CHÁM.

CAO thâm huyền diệu đặng hu-linh,
ĐẠI chiếu thiên-cớ giữ luật hành.
TIÊN trưởng chỉ đời cơ khổ nạn.
ÔNG diu đất trẻ độ trên-gian.

Thầy mừng các con.

Thầy chiếu luật hôm nay con nhớ,
LƯU và THAM con chỗ để người,
Đời tận sắp tới mới chiếu,
Luật thiên để định diệt người bất trung,
Con rên giữ luật cùng tâm Đạo,
Thầy độ con bước Đạo kỳ ba,
Trùng phùng hiệp chúng một nhà,
Rõ đời Thuận-Đã rõ là Đạo Cha.
Kỳ hôn loạn HỮU-NGA chống chối,
Người Đạo-Tâm qua khỏi mẹ thối,
Đạo vì vật chất đều môi,
Tháo thì chất đất ỏi thối chắt dềng,
Hỏi Đạo-Tâm quanh cường chỉ liệt,
Giữ một lòng thanh biết điểm tô,
Đạo nhẹ chỉ kiệt trưởng phộ,
Đạo-Tâm ứ rặng điểm tô mới lạ,
Người trước như thầy xa biếu rộng,
Xo vì đời bản rộng phồn hoa,
Đạo-Tâm lo đến Long-Hoa,
Bà trưởng thì Đức thì Tài đó con,
Thầy mở Đạo độ con buổi khổ,
Hỏi-Long-Hoa là chỗ hiểm nguy,
Tuyển phong Phật vị trưởng thì,
Thiếu tài thiếu đức còn chỉ xác hồn,
Thầy chiếu luật hôm nay rành rành,
Luật-Thiên-Điêu diệt sạch tiểu nhân,
Biết chỉ Đạo-Đức thiên ân,
Biết ham vật chất biết ham Lợi quyền,
Thầy mở Đạo độ con hiền thảo,
Biết chung lo gánh Đạo phả Tam,
Giữ gìn luật lệ Thầy ban,
Hỏi là Tâm-Đạo Kỳ-Tam đức truyền,

Nói:- này TRẦN-VAN-LỮU, NGUYỄN-VAN-THẨM.

Hôm nay Thầy vì hai con Thầy mới giảng Đạo về nơi -
vì Thầy quá thương hai con, mà Thầy phơng chức cho hai -
con đứng lập công đồn tội mà giải thoát những hai con
tánh phạm chưa bỏ được, để cho bày tính sai khiến dục vô
mà hành những điều sai luật của Thầy phạm tội quá nhiều.

Tên hôm nay Thầy giảng đạo mà chỉ rõ tội căn, lại nữa
Thầy cắt bệch tội sạo Đạo Thầy lại có phơng chức cho các
con hiểu rành chơn lý. Không vì các con vì tánh đời chưa
bỏ, quá trọng lấy chức đó tưởng rằng là thiệt mà cậy quyền
ý thế lẩn hiếp Tín-Đồ, Đạo-Hữu mà phạm Luật Trời không

thoát tục.

Hai con nên hiểu Thầy đây còn phải hạ mình với các con chưa cần phân thượng hạ, còn hai con mà Thầy phong-chức đây là dân anh đứng trước mà dân dốt đần em chính là dân dốt đần đồng-bào giải thoát, thì các con đừng lập đại kỳ công với Thầy phải chịu khổ hạnh mà lo cho dân em đủ mọi điều phương diện.

Vì lý do nào hai con lại vì chức-phận đó mà cậy quyền ý thế đàn áp cướp lấy lợi riêng, chiều điều mưu thủ thuận chẳng có thiệt hãm, lòng họ là lợi lộc cho kẻ đời khi thì chức-phận Thiên-Phong, mà với đời thì quá đặng lòng Thầy. Tôi của hai con mới hiểu làm sao? Phải cho Thầy nghe thử?

Hôm nay quá lắm: Tân Thầy mới giảng dạy về đây chỉ rõ tội cần hay nữa Thầy các nghĩa chức-phận là gì cho hai con rõ thấu lý quyền thiệt giả.

Thầy nói rõ cho các con được biết là ngày hôm nay cuối buổi Hạ-Nguyên đời tận thế, nên Thầy mới giảng Đạo mà độ đời vì đời Thượng-Nguyên, Trung-Nguyên người đều giữ - luật Đạo, làm người Tam-Cang Thượng-Phủ, thì đời đó đều ăn-cả lạc-nghiệp như-loại thái-bình cộng ái.

Được qua Hạ-Nguyên công-thường luân-lý suy vi phong-trào xảy đời mới bởi đời người một đường như-đạo mới tranh giành vật chất của chung, nước này đánh cướp lấy nước kia cho đến ngày hôm nay trận khắp thế-giới hoàn-cầu loạn-lạc giết nhau không chỗ nào yên ổn. Đó là loại người vô Đạo mới tranh giành quyền lợi, tranh chỗ đứng nơi ngồi chẳng biết thương nhau tận diệt lấy nhau cho hết người sạch đất, đó là cơ Trời tận thế đó các con.

Thì ngày hôm nay không còn ai ở thế-gian mà cần ngăn được một trận thứ ba lý, Hạ gặp bày trở tận thế diệt sạch loại người.

Và vậy cho nên Thầy mới giảng dạy độ đời những kẻ lưu căn phép hiền tài đức còn sống dựng lập đời Thánh-Đức Tân-Dân.

Còn những kẻ mê đời bành diện đời luật Thầy không độ được vì luật Thầy đã tiêu diệt những kẻ bành diện đời - luật cho hết dựng lập đời, sao Thầy có độ làm chỉ kẻ ấy

Thầy cho các con biết rõ luật của Trời ngày hôm nay có các con cứ mê đời cố cho rằng không có không, thì họ thấy rộng mãi cứ tranh lẫn lợi quyền tiêu diệt chẳng hay

Luật Trời ngày hôm nay diệt kẻ tà độ kẻ chánh trừ gian dứt tệ sửa đời thiện-mỹ thuận-phong đó các con, cho nên luật của Thầy như vậy được bao giờ.

Thì các con vào đạo, tín-đồ hay là Chức-Sắc đừng làm tướng rằng: Tân Thầy cũng độ kẻ hư Thầy cũng độ vậy đó - sao? cũng đừng lẫn hưởng những kẻ có chức-phận mà được

đức quả thành công, hai là xác thật còn sống vững lập đời cũng chưa chắc được.

Hay là một vị Tin-Đồ vào Đạo nhiều năm công quả chắc phần là được thành công cũng chưa là đúng.

Vị Tin-Đồ vào Đạo nhiều năm công quả nhưng mà sự tin ở với đời hàng ngày hành đạo điều như Đạo thì phạm luật-Trời tiêu diệt hơn Đạo Tam-Đồ còn chỉ đức quả thành công.

Còn một vị Chức-Sắc là người có phận sự của Thầy Đạo được đứng trước lập đời là công còn phải cầu luật bằng mười, nếu sai một mỗi luật Thầy tiêu-diệt chúng tha hơn Đạo Tam-Đồ bất năng thoát tục.

Thầy cho biết rõ kẻ trèo cao thì té nặng, phùng kẻ chức lớn danh cao mà phạm luật thì luật hành quả nặng.

Các con nên biết rõ Thầy cầm quyền như-loại tất cả Các-Khôn Vũ-Trụ, ngày hôm nay Thầy vâng lệnh Tạo-Hóa đứng ra lập đời thì tự nơi Thầy diệt kẻ tà gian, hành điều sai luật của Thầy cho hết sạch đặng lập đời Thanh-Đức Tân-Dân thì các con đừng làm tướng vào Đạo mà Thầy độ được hết đặng Diệt tà độ chánh cũng nơi Thầy độ các con.

Các con nên biết một vị Thần là hạng chót còn phải hành luật đó thay, phải hành tròn như-Đạo, tam-cang ngũ-thường, tột trung tột hiếu như-nghĩa hoàn toàn không hề sai được. Phải vậy các con nào có hành được vậy không? hay là tranh thấp tranh cao, tranh quyền tranh lợi chẳng biết thương nhau thì một bản điều nhưn chia làm người được có chỉ là được vị Thần.

Còn Phật, Thánh, Tiên đầu nào là để, các con coi có vị Thần nào hành không được còn Phật, Thánh, Tiên thế hành đặng công mấy người biết mới được thành.

Thì các con tự ngày hôm nay đây đặng giải thoát là chiếm được một phần Thần mới mong giải thoát được, khỏi luân hồi tiêu-diệu khỏi lạc cõi Thần-Tiên, mà các con hành Đạo Thầy coi chẳng giống hành Thần mới lo tranh quyền danh với lợi ăn ở sai điều nhưn-Đạo thì phạm vào luật-Thiên-Điều của Trời còn gì đâu giải thoát.

Còn ước Phật, Thánh, Tiên đó là kẻ ham muốn, hỏi vậy bậc Thần hành không được còn Phật, Thánh, Tiên thế hành đặng công mấy người biết mới được thành.

Chẳng có gì mà ham danh cao phận trọng, kẻ ham thông thế chẳng chịu thọ hạnh bước mình vào nhưn luật mà được thành chánh quả đó bao giờ hỏi các con? Thầy thấy rõ các con vào Đạo Thầy chưa thông căn cội muốn học của Đạo - Thầy từ đầu mà phải có, chưa hiểu biết Thầy là ai mà các con với tự mình mình là Phật, Thánh, Tiên, thật làm cho kẻ đời cùng các tôn giáo điều nhưn mới, thì thầy phân Đạo tâm là trong tâm người phải hành hành mà những điều nhưn Đạo

....4/-

phạm tội quá nhiều thì các con vào Đạo có công mà không
đặng hưởng là bởi tin ở sai điều như Đạo, sai Luật Thiên
Điều thì chính phạm có tội đó, trần Kỉ, NGA tận vong hết
chính, vì PHẬT, THẨM, TIỆM độ không được cho nên chết -
quá nhiều đó các con.

Chức Phận lợi quyền ôi là giả rồi thấy rõ nên tang
thương bao phủ đó là mây Trời xây hỗn loạn tiêu diệt hết
đã mang vô Đạo còn lại Nhơn-hiền Tâm-Đạo, dựng lập Đới -
thì quyền lợi đã tiêu tan sạch hết, mà các con còn sống -
được sao? mà mong giục giành đặng hưởng. Thấy nói rõ -
Đạo là vô-vi không có hữu hình, hữu hình là hữu hoại, vô
vi là Đạo vĩnh-cửu trường tồn không bao giờ mất dạng.

Các con chớ lầm tưởng rằng: Thấy phong chức hạnh -
phận sự theo hữu hình vậy các con tưởng đó là thiệt sao?
mà các con tình thân với xác thịt các con hành Đạo theo
Đới quyền danh với lợi chẳng có thành một mai vô-vi nào
mới liệu lầm sao?

Hành vô-vi là hành điều chỉ đó các con, chớ phải vô
vi là nơi tâm, nhớ tướng điều luật của Thầy không dám -
sai, hành vô-vi là nơi tâm nhớ điều như-Đạo là Luật làm
người không dám bỏ hành luật vô-vi là nơi tâm nhớ những
điều tội lỗi không dám làm, hành vô-vi là không, không -
mà có, không thấy tội mà sợ tội, không thấy hành phạt mà
sợ phạt.

Thì những đứa hành điều vô-vi như vậy chính là đứa
đó Đạo-Tâm nó thấy Trời, không thấy tội mà sợ tội, thì -
những đứa đó nó không bao giờ dám hành điều sai luật của
Thầy, sai điều như-Đạo bao giờ, nếu hôm nay Thầy ở
độ những kẻ Đạo-Tâm hành điều như vậy dựng lập đới trở
lại Thượng-Nguồn.

Còn những đứa hành điều vi-vật theo đới hữu-hình -
lắm khi nó chưa tin có THẦN, THẨM chưa tin lời Thầy nói
Thiên-Cơ, thì những đứa đó nó không có lòng tâm-Đạo,
không hành điều vô-vi, thì không biết có sợ Trời hành -
phạt, không biết sợ tội lỗi điều chỉ, thì những đứa đó
nó hành theo ý muốn những điều vô đạo, nào có lòng tâm -
Đạo mà nhớ tướng lời Thầy chịu thân bản khổ mà cứu độ -
nhơn-sanh.

Thầy phong chức là ngay hôm nay Thầy lập Đạo cả -
mấy triệu Tin-Đồ thì Thầy phải tăng phong Chức-Sắc khác
nào là ngoài Đới một làng phải có Chức-Việc dựng làm việc
báo thiên như dân chớ có kẻ cầm đầu. Đới cũ Chức-Việc-
Đạo cũ Chức-Sắc (cả hai đó là Đới tất cả).

Nói rõ: Chức-Việc là làm làng Đới, Chức-Sắc là làm
làng Đạo, Chức-Sắc là người làm đầu Đạo-Hữu cho có thứ -
tự không lộn xộn đó là chức phận để lập công mà đền tội
trừ như-giả chớ phải Chức-phận đó là tu cao Đạo giới
chức-phận đó cần phải tu hành chơn luật của Thầy làm -

trần tâm công thường ngủ mới mong giải thoát, chẳng phải chức-phận đó là cao hay sao? mà làm quyền thế mắc đọa đó các con.

Thầy nói cho các con thấy rõ những kẻ Đạo cao tu giỏi những kẻ đắc pháp huyền-huật thông phát huệ mà tiến đến với Thầy hành phận sự vô-vi với Thầy. Con Chức-Sắc là chức của Thầy ban để lập công giải thoát kỳ tận thế này lại các con bị với kẻ phát huệ được Lục thông có diêm linh-quang tiến với Thầy là kẻ hữu căn trên Tam-Giáo xuống bị sao cho được.

Vậy thì Chức-Sắc phải hành đạo thiết tâm tìm nơi vô-vi mà hành mới thành công đoạt quả đặng, bằng các con cứ mãi hành theo đời chức-phận lợi quyền đó là giả tạm một thời giờ chỗ không thiết, đến ngay Thiên-Cơ định Đạo Tâm đức-hạnh là còn, chức-phận lợi quyền tiêu sạch các con nên hiểu, đời tận thế là diệt hết kẻ giả mạo vô-Đạo sai luật Thiên-Điều, còn lại những kẻ hữu căn lòng người tâm Đạo đặng lập đời Thánh-Đức Tân-Dân.

Như vậy cho nên các con phải cần hành Đạo thiết tâm giữ tròn thiên-luật cho thuận lòng Trời cứu độ linh hồn được giải thoát, hay là xác thịt được qua khỏi vòng tiêu-diệt của Mỹ-Nga chống chọi đó các con.

Các con cứ mãi miệt, cứ hành cái giả tâm hăm muốn theo đời thì phải tận tiêu hồn xác thì Thầy mới Liệu làm sao?

Hỏi vậy từ xưa đến nay có Chơn-Truyền Bí-Phép nào dạy hành Đạo như các con hành hiện giờ không? Nói cho Thầy nghe thử. Chức-phận lợi quyền là những điều tội lỗi nghịch với Đạo xưa hay, nhưng gì ngày hôm nay Thầy phải mượn cái giả đó mà tùy theo cơ phổ-độ cơ sao các con tu hành mà còn quá tội không tìm ra chơn-lý mà biết cái đó là giả, tìm cho ra cái thiệt của Thầy mà thì hành mới thành Đạo.

Cái thiệt là cái Đạo, là vô-vi, vô-vi là bị ần các con tìm cho ra ần bả đó mà hành thì các con mới thành Đạo. Đạo cao thâm đéchi không, không năng tìm mới thấy Đạo.

Đạo không bày ra trước mắt mọi người, cái bày ra trước mắt các con không tìm kiếm mà hành đó là cái giả.

Các con tu hành cần phải tìm cho ra cái thiệt là vô-vi huyền-cơ bả ần, mà tìm được hành theo đó mới mong giải thoát, mới mong đắc quả thành-công.

Vì hành Đạo theo đời không dùng chơn-truyền bí-ph pháp Phật, Thánh, Tiên không chứng làm sao đắc quả thành công được. Các con hành đạo theo đời khác nào học vô học thiếu mà không học thế, thì đương thiếu mà không có thể hóa ra người vô dụng, các con tu mà không hành luật

vô vi thì cũng như học thiên mà không thể đó vậy. Hành Đạo theo đời đó là lập công-Cứu, còn hành vô-vi mới thành đạo đó các con.

Các con vẫn biết xấp xỉ mà đời Thôn-Thần, Phong Kiếm thì Tam-Giáo xuống dạy thành đạo vô-vi mới đặc pháp huyền hư hồ phong hoãn vô được chỗ ấy có hành Đạo theo đời ban quyền các bước trong lập đạo các pháp để thành Đạo như vậy đó các con.

Vì ngày hôm nay Thầy giảng Đạo độ loài người giải thoát kỳ tận thế này, nên Đạo Thầy chia ra làm hai là - một bên hành Đạo vô-vi để cứu độ các Tôn-Tiêu, Thầy dạy hành Đạo vô-vi tham thiên pháp định định có đức pháp - huyền-hư đến ngày vô-vi định thành lập Đạo Thầy.

Còn một bên Thầy để ban hành Đạo theo đời, hành theo hữu hình định hành tương phó-trương cho đời rõ thấy mới Đạo của Thầy, vì Thầy tùy theo cơ phó độ kỳ này mà bày ra như vậy, nên Thầy phải tặng phong chức-phận cho các con cũng có bố-tị mà hành pháp-sự lưu hành tương phó-trương phó-trương là cơ phó độ.

Phưng vậy mà Thầy cũng tùy theo lòng nổi đức hào sảng của họ của nó, Thầy mới tặng phong chức-phận cho với ý vui lòng mà lo phận sự trong cơ-quan nên Đạo của Thầy lắm khi Thầy cũng dùng kẻ quan-viên chức-tước, - Thầy tặng phong chức lớn danh cao, định nó vui lòng hành Đạo, làm cây trụ chống đỡ bề ngoài một Đạo trong hội khó khăn của các con.

Thầy mượn cái giá để tạo thành cái thiệt nhưng vậy mà có đức lại bạch hỏi Thầy "vi-phủ bất nhân, di nhân bất phú" sao Thầy tặng phong chức lớn danh cao cho kẻ giàu sang quyền tước, còn kẻ nghèo lại ít có. Các con chức hiều lý chỗ vội trách Thầy, vì kẻ giàu sang quyền tước là thất đức nó tạo nhiều quả tội tình, nhưng nó cũng là còn nên Thầy phong chức cho nó định nó lập công đến tội mà giải thoát kỳ nguồn hội này, nên nó hành tròn pháp-sự Thầy giáo cũng là tin ở toàn điều như-đạo cũng theo luật của Thầy thì chức lấy tội kia, bằng sai luật phải chịu Đạo luận hồi mà đến tội đời đời kiếp kiếp.

Đó là những đứa nó đời bóc lột giàu sang, quyền-tước, nên Thầy giáo pháp-sự cho nó đời công chuộc tội đó các con.

Chỗ Đạo Thầy chia làm hai, một bên là hành Đạo vô vi lý giáo cứu ai, hành Đạo "không không", còn một bên phải hành theo đời định hành tương phó độ cả như-sanh phong chức lấy đầu làm việc?

Còn phong chức thì Thầy cũng biết có đức rõ vì - Chức-phận đó, nó cây quyền kiêu căng còn áp bề dưới - một đường như-Đạo, phạm luật Thiên-Điêu, thì nó còn chi

....7/-

lệ Đạo Đức nữa.

Còn Thầy không hiểu cho những đứa Đạo-Tâm và nghèo nên nó không chịu, phải chịu nó đâu nó hành phạt sự thì không có tội, vì đó là nó làm đạo nó hành phạt người Nhơn-Đạo hoặc là nó hành phạt người, quá thường đời lại, nó không vì nó làm đạo lại nó đem sự hiệp lên như cũm ai tốt cả nên nó không phải tội, nên nó không phải lãnh.

Vì nó không chịu lãnh tiền vì vật, chức phận lợi - quyền trái với lương tâm của nó, nên nó không chịu thì Thầy mới liệu lên sao?

Lên Thầy buộc lên, phong chức cho đứa cần đời. Đứa cần đời nó có con Đạo làm con nó Thầy không lấy đâu? còn lại đứa thêm, thì nó lại cần làm thêm tội nữa, thì đến đời-Hong-Hoa nó sẽ làm nhiều hơn nữa Thầy đã biết vậy mà không phong chức cho nó cần đời thì lấy ai mà làm việc Đạo cho Thầy.

Vì người nó có tâm niệm không giống nhau, đứa thì nó có cần Đạo nó hành đạo và tâm vô-vi không ưa, không chịu hành theo đạo vì vật danh cao quyền chức.

Còn những đứa cần đời thì nó ưa thích mùi đời - quyền cao chức trọng chỗ đứng nơi ngồi (vì người ở thế gian) Nên Thầy biết đứa cần Đạo Thầy giao phận sự này - nó nói vui lòng làm theo phận sự, bằng giao nghịch ý nó phải bỏ công việc. Vì người ở thế gian họ cần đời người cần Đạo chẳng phải một chỗ ở, họ cần đời là hiểu trước nó không tu hành này cấp Đạo mà theo chỗ nơi làm nó không phải hiểu này cấp Đạo mà theo chỗ nơi làm này hàng lo tu hành này cấp Đạo, làm Đạo muốn đi với đời vật chất đó là cần đời thì nó ưa thích mùi đời.

Còn kẻ cần Đạo là hiểu trước có tu kiếp này nó mộ Đạo chẳng ưa thích cuộc đời thế sự, chẳng chuộng công - hầu, chẳng ham phú quý thiệt tâm hành hạnh Đạo theo Th Thầy.

Nên ngày hôm nay Thầy độ những kẻ Đạo-Tâm như vậy dựng trở lại Thuần, Nghiêu. Vì vậy nên Thầy mới giảng - Đạo kỳ ba dựng lập đời hay nữa là Thầy vớt bắt những kẻ cần đời cũng cấp Đạo là nó cho giải thoát, không nó để các con chịu trên luân đời đời kiếp nữa đó các con

Đạo này nó hiểu trước phải cấp Đạo lên đời này - một lên hành Đạo đời này lên hành Đạo, lên hành theo Đạo là hành theo Đạo đời này cấp Đạo những kẻ cần đời, hiểu trước cần đời nó ưa vật chất nên Thầy tạo lập công việc hành Đạo đời này là chức quyền cao bao nhiêu, nào là kẻ hầu người hạ, nào là đánh đập lên đời đó chức-tước vào đời đời này việc, coi thạc nào như kẻ quan đời này vì nó là đời này là Thầy muốn giải của đó - dựng trên những kẻ cần đời nó làm muốn quyền cao chức trọng, chỗ đứng nơi ngồi, phẩm-khế đứng, ngoài nó đem

vô Đạo Thầy tu mà danh cao phước trọng, kẻ hậu nhân họ thì nó ưa thích, mớ vô Đạo nó lập công dựng Thầy - vớt hồn cho hết kẻ chấp lời cúng cầu Đạo kỳ tận thế này cho hết không nỡ bỏ đó các con.

Chớ Đạo Thầy hành vô-vi chớ thõn hành theo Đới-bao giờ. Đạo theo Đới làm sao các quả PHẬT, THÁI, HỘN cho được. Các con nên hiểu Đạo mà hành theo Đới là khi PHẬT, THÁI, HỘN không còn dạy Đạo nữa là khi Đạo đã bề mặt (như Phật-Giáo bề mặt vậy) thì kẻ bầy phàm như Thiên-Tử nói theo đó mà truyền ra. Hành theo Đới thõn bất đũ đều theo đới, làm cho việc mất kẻ Đới. Đới cổ hành Đạo theo Đới như vậy mà sai lạc Chơn-Truyền Chơn-Giáo đến ngay hôm nay vẫn còn đó ! Thì từ đây chẳng nay người hành Đạo có công tu mà không các quả lại còn đặc tội vì hành những điều sai Chơn-Truyền BI-THÁP PHẬT, PHỒI không chú chúng làm sao đặc quả thành công. Hành Đạo theo Đới giả đối thì có tội đó các con.

Kể từ khi Nhật-Giáo bề mặt những tay truyền Đạo cho đến ngày nay có công tu mà chẳng ai đặc quả thành công vì một chơn-truyền bí-pháp, từ nay hôm nay Thầy giảng Đạo Kỳ-Be Thầy dạy Chơn-Truyền Bí-Pháp mà dạy các con hành vô-vi đúng có đặc quả thành công trở về quê gia nội củ cùng Thầy, như vậy mà các con hành Đạo theo Đới nữa là ý gì đó các con.

Chúng nào Thầy không dạy Đạo nữa, Đạo Thầy bề mặt các con mới một chơn-truyền bí-pháp chúng đó các con mới một gốc Đạo vô-vi bỏ vô lý ôn biết đường lối thì các con mới hành Đạo theo như Thiên-Tử mới là là phải.

Hôm nay Thầy còn dạy Đạo, Đạo Thầy chưa bề mặt mà các con hành Đạo theo Đới vi-vật và hưởng được điều chi Rồi đây hữu hình ác là hữu hoại, thì đến mạng vô-vi là những kẻ hành Đạo vô-vi hành đúng theo chơn-truyền bí-ph pháp của Thầy mới đặc pháp huyền hư là ngày thành Đạo.

Thì những các con hành Đạo theo Đới, Đới còn thì các con danh cao phước trọng như xưa thõn thõ đến ngày Thiên-Cơ của Thầy định là ngày tận thế Hội-Long-Hoa thì n vạn vật hữu hình quyền sinh thiên vực thì các con hành Đạo theo Đới phải tận vong bỏ mạng.

Cái thiệt Đạo là cái thõn thõn, không quyền cao tước trọng, không chớ làm gì nổi, không nhờ cao của rợng, nhờ Đới hành Đạo thiệt tâm chịu khổ hạnh nàu sống mà lập công bồi đức mới mong cái thoát đó các con.

Nhược bằng các con không hành cái thiệt thì đến Hội-Long-Hoa là ngày Bế Đạo tranh tài Bàn Lôn Tả-Đạo, Kiến, Triệt đánh nhau thì bởi này khôn thì các con ở giữa tang thương bao phủ mà thiếu đức, các con lấy chi mà đỡ nổi cuộc đời hơn loạn quân đao tuấn thì đó các con Thầy nói đây các con coi Đới tới ý như lời Thầy nói đó nghe con.

Đạo là vô-vũ Đồi là hữu hình, hữu hình là hữu hoại rồi -
đây cái hữu hình đó nó gặp hữu hoại bất chừng còn thì -
sử tới vô-vi mới thất kỷ hạnh Đạo vô-vi đặc pháp huyền hu
lão thông thất thập mà thành lập Đạo Thầy.

Đồi với Đạo khác nào trái cây kia vậy, cái vỏ là
Đồi, cái ruột là Đạo, cái vỏ bao trùm cái ruột chịu mưa-
nắng với đời, chừng nào hư hỏng lột bỏ vỏ thì hồn -
phận các con hạnh Đạo còn mãi mãi hiển lộ.

Đạo là thiệt, Đồi là giả, vô-vi là thiệt, hữu hình
là giả, thì Đạo phải đời hữu hình cái đời cái giả đó là
hạnh mới thành cái Đạo của Thầy.

Thì các con không biết cái đời là giả mà Thầy -
mượn cứ nói hạnh theo lại được đó là chức của thành -
công, hạnh theo Đồi khác nào trái cây kia vậy, chừng người
ta lấy cái ruột mà thôi thì cái vỏ ấy là đồ rỗng rớt chẳng
ai cần tới mà kể tới các con.

ĐẠI-VAI-LẠI, 1950-1951, THẦY NHO HAI CON
bản tập môn học trước môn Đại-Hội-Long-Hoa do Thầy giáo
số cho hai con biết rõ.

Hội-Long-Hoa là đời tận thế, Hội-Long-Hoa của Trời
lập tuyến phụng Phật vị đó trước thì của Phật, Thánh, -
Tiên Tam-Giáo.

Hội-Long-Hoa kinh Thiên Long giáo hiển hóa thông-
thường bao quang chớp nháy này phủ bốn phương tới Trời
Đốt bay ngay thầy nhứt bửu pháp từ giảng kim sa trấn đều
các con, chỗ đó là ngay Đại-Hội Quán Tiên Tam-Giáo chẳng-
phải vừa, các con mong gì thầy dừng nó bỏ chỉ chuyện ấy
Hội-Long-Hoa là ngay Đạo-Lạc tuyên chọn các bậc Phật Thánh
Tiên gì tài cao phép giỏi thần cao phép vị, đó là tướng
thi của Thiên Phật, Hội-Long-Hoa các bậc Thánh, Thiên thông
đủ tài cao phép giỏi vào vũ trụ kim-sa định một phái rớt -
một vị đặc Đạo cao ngàn năm chưa có vào vũ trụ hội, này
này các bậc Đại-Hội đều không tới ngay Long-Hoa Đại-Hội
đứng hàng tại cao thấp. Còn các bậc Tiên nhỏ thì buồn
không biết thế nào mà đem vào vũ trụ hội được đoạt phẩm-vị của
Trời ban.

Hội-Long-Hoa là đời tận thế, Hội-Long-Hoa thì Thế
Giới tung bùng tất cả, Hội-Long-Hoa đó tạo tranh tại -
tranh pháp, tranh cao thế thần là còn kẻ hiển lên bầu
Thông-Thần đó các con.

Thầy Thầy nói lại các con từ chớp này làm sao mà
đặc quá, huống nữa là Hội-Long-Hoa, Thầy sợ các con cứ
như quạ trẻ nhau là kỷ pháp, là thầy các con tận vong
bỏ xác.

Thầy đem lại thầy sau lời cho các con gấp cần
ngay tiêu diệt mà các con còn lo hạnh Đạo thiệt tâm đó
tránh vòng tiêu diệt, còn kiếm của vật chất lợi quyền
nhà cao của rỗng vô đạo của đời đó là kẻ đời các con -

Cố đầu là đặc Đạo.

Thầy các con tu mà hành những điều trái nghịch
nhơn Đạo xưa nay thì rồi đây khổ an toàn ngày chót.

Thầy cho các con rõ biết vì Thiên-Cơ Thầy định
có ngày có giờ chưa tới. Nhưng các con mà hành những điều
điều sai nghịch luật của Thầy, sai điều nhơn Đạo thì
các con còn sống tạm nơi đây từ giờ từng phút, có vui
đâu mà hên hoan vui thú cầu xé vật chất lợi quyền, chẳng
chịu cái tề quy chánh hành Đạo thật tâm trải thân bản k
khó giúp Đồi lập đức bởi công thủ Thiên-Cơ đúng ngày
Thầy định Thái-Bình-Dương nơi sống còn Hoa bở thì từ bỏ
súng đạn gươm đao tranh chấp, thì các con chịu giữa tang
thương thiệt hại tương tương tan từng mệnh, chẳng còn
mấy Lạc con coi quẻ có cơ tận diệt như lời đó hay không
nghe đó các con.

BÍCH, VÂN hỏi con đường hành Thầy THAI.

CAO X QUYNH VAN

NỘI-QUÁN, ngày 29 tháng 7 Q-3.

Phết phổi năm thu thổ đạo dầy,
 Ai để lại gặp buổi hôm nay
 Chung trả hồ dịch chưa n, đi khác,
 Ly rượu hôn ban để tính say,
 Vô cảnh phủ hồng mừng thổ vô,
 Đồi nền tổ-quốc để CAO-ĐẠI,
 Khiến hồn trời khúc ca ru bạn.
 Ngừng quẹt mả xem nước trở tái.

DỨC-HỘ-PHÁP

Cơ-Đạo ngày nay đã biến hình,
 Sửa đổi để sẵn phép huyền linh,
 Bịch-du vì để gây ra loạn,
 Đâu tốt phải toàn đứng trụ bình,
 Non danh đã so đo tích-quí
 Động thiên thấy lối bóng chơn linh,
 Để nâng vật cả nhờ tay Đạo.
 Bức Việt phải toàn gìn giữ gìn.

DỨC QUYỀN GIÁO-TRUY.

Quyết chí Ai-Dân mới chịu đây,
 Tiên phong Phật-cốt tự tại này,
 Tiệc trả Tôn-tôn với chức cạn,
 Trụ tâu Châu-Trương uổng chướng say,
 Kinh ngạt vong dưới ngoài bỏ rỗng,
 Hộc hồng vô cảnh trước môn Đại
 Quốc hồn nay có tay CAO-ĐỘI
 Nhứt thống xin thương những kẻ tại.

DỨC CAO THUỘNG-PHẨM

HỌA NGUYỄN VẬN

Nhênh lá rừng tòng đã điểm tười,
 Còn non còn nước lại còn người,
 Xa nhà bỏ lúc thưng pha bạn,
 Gặp bạn này khi thốc lên cười.
 Nguồn Đạo xưa trong đời cảnh nhịch,
 Thuyền từ nay bước một giông xuôi
 Trời non thủ diêm trong hồn sử,
 Rời lệ cùng nhau xuống đó cười.

CAO-THI-ĐẠI-SIII.

Quộc thổ trên năm gấm rất gần.
 Cái thân phạm tục chớ là thân,
 Yêu nhau mạnh áo còn vô ghét,
 Lạc nghĩa đơn tâm chịu cõi trần,
 Ngọn khí bụi vô ôm mấy tác,
 Cảnh tiên huyền diệu đủ vài phen
 Thà con của Phật trao thân đạo,
 Trời mấy thiên-thơ coi số phận.

DỨC-HỘ-PHÁP

PH II

Đã trôi ba năm ở xứ người,
 Dem thân đối lấy phúc vùi tươi,
 Ngổ dàu vạn sự do thiên định,
 Tuổi đã bảy mươi cũng đủ rồi,
 Nhớ tiếc sức phàm thừa chón chỏi,
 Buồn phỉn cội tạo lương chỏi vỏi,
 Rồi đây si đến cầu chẻ phạp,
 Tô diêm non sông tạo lập đời.

DỨC-HỌ-THÁP

Thuở phật thời dục cõi bốn chiều,
 Anh hùng xuất thế biết bao nhiều,
 Rồng vàng bắc Lôi chẻ vương vượt,
 Lặn hiện châu-U lập nước triều,
 Đỉnh hồn đổ vào tay chỉ sĩ,
 Hừu lèn nay chịu ngọn giữa điều,
 Thái-Bình-Dương hỏi chử mô thấy,
 Các nước xuo bình ấy Thánh-diệu.

DỨC-HỌ-PHÁP

Mặt thiêng dành đối sắc trắng hoa,
 Thêm mặt tuổi xanh muốn hóa già,
 Hùng-kiếm dàu cầm khôn bốn lưỡi,
 Mỏ chuôn: thoi thỏ tưng diêu ca,
 Cạo ngôi lổng lổ không bưng chẻ,
 Đại nạn nình nương hết biết phá,
 Thảng bưng hỏi in ngày mất độ,
 Cứu công phọc xác chử lộn ra.

DỨC-HỌ-THÁP

Ton nước hồn thiêng đã tỉnh dần,
 Xuyên thu xue nay đối thụ xuân.
 Phạm phong đã đứng xa thỏ bần,
 Bắc tục xô nhiều cảnh nghiệp tàn.
 Bắc sĩ là đồ thi tiết hóa,
 Nghĩa phẫn sĩ nục định duy tên.
 Thiến tài dị lợi đối đầu gần,
 Chỉ thiếu hơn phẫn đồ hiệp quần.

DỨC-HỌ-THÁP

Vĩ Đạo trọn dâng một tấc thành.
 Dựng lo phục vụ cơ nhân-sinh,
 Chuyên xây thế sự đường lương bạo.
 Vay trở thời gian với tánh lành.
 Tạo dựng cơ-dở cho chánh nghĩa
 Dưới chân bạnh phúc bởi lòng tin,
 Đỗ hay thời cuộc dàu thay đời,
 Chí nguyện Việt-Nam hưởng thái bình.

DỨC-HỌ-THÁP

T H I
Văn-đố Chiến-sĩ

Chiến-sĩ ôi ! Lẽ chiến-sĩ ôi !
Hi-sinh tuôn giọt máu hồn thối,
Quốc-dân nỡ tiếc đời bạn trẻ,
Xã-hội buồn thương bạn một rồi,
Cho mẹ thêm sầu còn nỗi ruột,
Vợ con than khóc hết chung rồi,
Hiến linh xin chứng người đồng tổ,
Lẽ hiển hồn trẻ mới chuối trôi.

ĐIỀU TỬ-SĨ

Trận gian thành trận tốt mùi hương,
Văn tế người trai thế chiến trường;
Tài đức liêu thân cứu quốc biển,
Điều hồn yêu nước lụy tình thương
Tử thần khuất bóng linh xin chứng,
Sĩ tốt hiện hình độ bốn phương,
Trận thế thâm thân còn thống khổ
Vong thêm kẻ khóc đồng hùng cường.

TRÁCH-XUÂN

Mặc người mưa Sở mưa Tần,
Phùng mình nào biết có Xuân là gì ?

NGUYỄN-DU

THI XUÂN NGHÈO

Anh em đừng tưởng tốt tôi nghèo,
Tiền bạc trong kho chứa lãnh tiêu,
Rượu cức rượu thịt bạn hiền quấy,
Trà sơn nước hổ tôi còn cao,
Bánh quế cấp tôi ở sườn chày,
Giò lục toàn lâu gạo tôi thối,
Thối thế thì tôi nào cần thuốc.
Anh em đừng tưởng tốt tôi nghèo.

ĐIỀU

Đời còn so sánh tựa đấng quan,
Độ chơn hậu luận hồ cảnh nhàn,
Lông mày từ xưa còn chải dôi,
Tiền viên tiêu tiền cũng tiêu tận,
Cảnh điện tựa lầu vàng tiếng tổ,
Quốc thổ như thuấn tạ gối chân,
Cổ cụ óc tác mới là định,
Thuyền bu cho tập chế nân bản.

Thảo-Yá Hiền-Cung

14 tháng 11 năm Kỷ-Mị

DIÊU-TRỊ-CUNG, BẢO-NƯƠNG
" HỒN-LIÊN-BẠCH "

Em chào mấy chị, em mới mấy chị đúng đây:

Em rất may mắn, được mấy chị thương tình, ngộ nói
nhớ vai tuồng. Em, phải diện trong trường Đạo này, là phận
nằm bề kích trách thối tở tánh phạm, e khi có thể mịch nhau,
em xin trước, mấy chị rộng tình tha thứ!

Chàng chi là lạ, biết xấu mà chưa tốt đời mới rạng,
có xấu mới rõ giá tốt, có xấu mới biết tốt hay, em xin đề
một bài, mấy chị hằng ngày rặng dợt

Yêu-diệu thuyên-quyên để tiếng rằng
Những điều tình tở lãnh nên chàng?
CÓNG lằm vệt dụng đứng thối kích,
NGỒN thốt kởi rở chỗ cực-càng.
DUNG chỗ lằm chông lằm mự chị,
HẠ KHÍ đứng hiệp trẻ giống bề chàng;
Nghe que đứng đến trên đem dưới,
Tọa mạch thay-lay kiếm nói xằng.

Hề tiện là do các rác tiền,
Hề tiện hề tiện rất vô duyên
Thêm chần dăm lại đi mua khó
Xem dặng nhè que mới bận thườn,
Nuốn đến Bồng-Lôi đi hỏi thốt,
Nhè vào Địa-Ngục dặng tằm diện.
Hề cho mình thọt thì nhè phèn,
Chớ mọng dăm gông dặng đối xiền.

DỨC-HỌ-PHÁP

TH II

Kim vàng ai nỡ uốn câu,
Người khôn ai nỡ ròi nhau nặng lời,
Đường đi không khó gì ngăn sông cách núi,
Hễ khó gì lòng người ngại núi e sông.

Bà Đoàn Ngọc-Quốc
ĐẠI-NƯƠNG

THI LỘ CỬN QUẢM-ĐỒN

Đại-Đông thiên hạ đó ai đây,
Tiếp trời tiếp thông mở lộ này,
Trước mặt GIÒ-ĐÀI uốn đất Việt,
Sau lưng Tháp-Độc tận Trời Tây,
Ngang bằng một rộng hai bên ranh,
Lưng lớn thân to một lối ngay,
Trên bộ dưới thuyền du khách ngoạn,
Đường về tàu đạo độm thiên-thai.

ĐỨC-TRÍ-THÁP

Cửu-Phẩm thần tiên nở mặt ta
Thích-Ca dầu trong kho giao hòa.
Cửu Cung Bạch-Độc năng lui tối,
Đường Đạo Tây-Phượng thủ chánh tà,
Chỉ có hóa vàng đến miệng thế,
Theo gương sông Vị gọi phồn hoa,
Đổi chơn thay giả tổ Thiên-vị,
Thắng bại phạm tâm liệu thế ma.

KINH-QUANG-XỬ

ĐỨC THÍCH-CA giao quyền trị thế cho
ĐỨC DI-LẠC ngày 8 tháng 4 năm 1956

Phật-Tổ THÍCH-CA mãn nhiệm kỳ.
Chuyển giao DI-LẠC nắm quyền vì
Quan khai Đại-Đạo qui Tam-Giao.
Thống nhất Tam-Lý hiệp Cửu-Chí,
Tiền định Vạn-Phước cơ tái tạo,
Phục Hồi Thượng-Cổ máy Thiên-Thí,
Tuyên phơ Phật-Vị Long-Hoa-Hội,
Thảo lệnh Đạo-Fu đứng trị vì.

Rắn rắn Tòe-thành rất xôn xao,
Chặt nứt ngoài trong kẻ kẻ rào,
Lừng rỏi vô đông buồn hết gạo,
Cơ Trời định vậy chớ thông sao./-

ĐỨC-TRÍ-THÁP

THI TRÁI QUỠN

Trời sanh hoa quả với chông gai,
Kêu gọi danh thơm tiếng tốt hoài,
Thích tiết gái nung chầu tro nết,
Thuận thời sự việc gì sẽ ra tài,
Trùng trâm con mắt không kiên chướng,
Mọc một cái đầu chẳng sợ ai,
Gặp lúc nghinh ngang ra giữ chợ,
Chờ cho có việc sẽ lên đài.

DỨC-HỘ-THÁP

Ắc xẽ năng cao bọng hải-đường,
Xa tên vì bởi nặng bưng trường,
Lộn trộn Hạc-Tên non có nghiệp,
Đừng giếp Đường-Lạc đặng niêu đường,
Khương-Thương chỉ cầu về đất chầu,
Vân-Vương mỗi mực nói độ vương,
Trường như phải một không nào chỉ,
Cung đột quyết hơn chôn chiến trường.

HẢI-ĐƯỜNG-ĐẠI-ĐƯỜNG

Thừng lể đồ bọng chầu có đài,
Đanh phúc thủ tín ứng nết người,
Vĩnh nhục đòi phen vui lẫn thối,
Đặng cây lùn lùn phận ai cười,
Đường tay tự tánh chầu là cái,
Đạo chánh tôn theo một lốt loài chơi,
Vay hay vậy vũng ra thời lỗi,
Biển nê lướt sóng đến van trời.

BÁT-TƯỜNG

PHÁP THƯỜNG-ĐA nói về chữ KHỔ

Ái hà thiên tịch lộng,
Khổ hải vạn trùng hà,
Dục thoát luân hồi lộ,
Gấp tảo niệm Di-Đà.

Kính hỏi Đại-Huỳnh ở Phấn-Tôn,
Chứng nào khai diện "Đôi Lọng-Hoa",
Đạo còn mấy kỷ năm châu độ,
Đời đời bao lâu chổ-đời lập,
Tạm-Giáo ai-Truyền chủ nói có,
Đức Phạm thống nhất lúc nào họ,
Thơn loại đã khổ ai ra cứu,
Fong được quý Ngài giải thích qua.

TRU-TRÌ THƯỜNG-GIÁC-QUANG

H Q A

Tam-Giáo suy ra cũng một Tòe,
Ngày nào Hội hiệp ấy Long-Hoè
Thiên-thời định thế cần khôn định,
Địa lợi hòa nhưn vũ-trũ Hòa
Diệt ngữ vạt thù tài chủ tế
Hợp quân nhưt quốc-niệm ma-hà
Khổ kia nhưn-loại tuy đedi cứu,
Mình tự cứu mình bốn giéc qua.

AM-DÂN

Hộ gia CHÁ-TỬ nước đôn đid,
Phạm luận thiên địa đôn đid thiên-thời
Chứng quởn tặc-tặc phân ròi vậ,
quân nhưt cần khôn định cõi bờ,
Thi kiếp đàng đàng vậ tạo,
Tủ đàng đàng đàng thiên-thời,
Hình bài đàng đàng chủ rên tướng
Đai trọng hồng ân gán cạy nhỏ.

ĐỨC-HỘ-PHÁP

Long-Hoè HỘ-PHÁP dựng tiền giảng
Bát-Quái đò-thiên thay rõ ràng
Nhút thái nhưt vô lòng thế pháp,
Tứ phương tứ tượng hiện linh quang,
Phạm trần khách tục tranh mưu lợi,
Thánh thi người chơn hướng phước nhận,
Siêu đạc thiên đid đàng tự định,
Tất công Tạc-Đức Hộ ân ban.

TRƯỚC-TỬ

Rượu Thiên đàng đàng đàng đàng,
Rượu phạm hạ đàng đàng đàng đàng,
Rượu Tiên lý đàng đàng đàng đàng,
Rượu tục bất đàng đàng đàng đàng,
Rượu Đứ-tử đàng đàng đàng đàng,
Rượu sinh vi đàng đàng đàng đàng,
Rượu mừng đàng đàng đàng đàng,
Rượu hận đàng đàng đàng đàng.

NGHỆ-HAI TH.

Vũ-Trụ bao la lý diệu huyền,
Rũ nhau núp lại bóng cờ tiên,
Trước dạng Ngũ-Lão xe đường cỏ,
Sau ngó Tiên Ông nấp ước nguyên,
Một ánh đào-nguyên chung cộng sức,
Hai nhành dương liễu tuổi đồng niên,
Bao nhiêu thế sự âm bằng chớp,
Nhẹ bước rời đây Cơ-Đạo Huyền,

Tiên trào khai-quốc tự LỖ-VĂN-DUYỆT Lão-Thần Việt-Nam mừng chủ thiên mạng, vậy đứng 4 giờ Tái-Cầu sẽ có NGUYỄN-BÌNH-KHIÊM, làm bút dạy về thời cuộc Lão-Thần xin từ giả./-

THIẢNG.

Tái-Cầu đứng 4 giờ sáng,

Hột dây cần khôn toán biết bởi,
Xem trong thế sự tỷ đồ chơi,
Hết mùi sơn phết sang thiếu tụy,
Hết lúc giàu sang lại đổi đời,
Uớt ao người biết con đường thiện,
Hầu vượt lên lên hạp thế Trời.

Tự NGUYỄN-BÌNH-KHIÊM, Quốc-Sư chào chủ thiên mạng-chủ Đạo-Tâm, thiếu quan với giặc thúc, thoi đưa buổi Hạ Ngươn này ngày cùng cuối tận, cuộc loạn lạc bốn phương Trời làm cho cả thế-gian phải ưu sầu đảo để cái cảnh như loại lăm than, ngày diệt vong đây vũ-trụ.

Hôm nay Quốc-Sư về để cùng chủ Hiền-Sĩ một ít lời-Tiên đoán.

Rõ ràng Thế-Lý hơi mười,
Đis-Cầu 68 con người đổi thay,
Tuần hườn châu úp không sai,
Hấy ai hiểu được mấy ai không rành,
Kiếp người trong kiếp lộn quanh,
Kẻ vô người ở kẻ thành người không,
Vả như trong một cảnh đồng,
Bao nhiêu Thôn-Loại dành phần sống chung,
Kẻ lo cây cuộc người mong vung trống,
Kết quả đem lại đây đồng,
Nhề nợ người nam còn mong nói gì,
Đứng thẳng 6 lời tiên tri,
Quốc-Sư chỉ rõ Huyền vi mây Trời,
Rời đây như-loại tới bởi,
Đem qua cái chết buộc người phải mạng,
Cung dưỡng cho đêm hồ-lang,
Hồ-lang nghèo ngặt hai dạng khó phân,
Một bên Sở một bên Tần,
Hồ-lang không biết dựa gần bên nào,
Dựa Tần e Sở đánh vào,

Ở trên có chỗ thôn mạc lạc tiên,
 Cũng như con cá ở đáy duyên,
 Còn duyên còn lạc còn tiên còn kho,
 Hết duyên rồi cũng như con cá,
 Hồ-Lang tin rồi rất nhàn,
 Thưng nó cũng thấy một lối nào xong,
 Hồ-Lang định nhiều vì công,
 Bao nhiêu hồn kết ở trong tay mình,
 Thời gian có được không chính,
 Kiếp này tại sao thấy mình còn duyên,
 Bao nhiêu kiếp ở vay tiền,
 Vay đồ thì cụ đon liền vào kho,
 Tín rằng chắc chắn là no,
 Trong tay muốn nắm lấy cơ tay mình,
 Không để để ở thành hình,
 Hóa thành sỏi sạn liệu mình không xong,
 Tín lui tín tới khó xong,
 Bao nhiêu vạn kiếp còn mong nói gì ?
 Hồ-Lang đem chí đem suy,
 Ở đây hai rẻo biệt là hương nào,
 Hiện giờ phải làm cho mau,
 Nếu không thì sẽ có sự chẳng lành,
 Hồ-Lang đem đem tay bà,
 Thưng rồi kết quả cũng là tự nhiên,
 Lấy ai để dựng chiếc thuyền,
 Chiếc thuyền sao bức bộ hiện trên sông,
 Để gì đón ngõ ngàn dặm,
 Vạn dặm suốt từ gian san ác thành,
 Việt-Nam thống nhất một thành,
 Như đồ độc lập sẵn giành trong tay,
 Thưng còn như lại hướng lại,
 Một thầy hai chủ quá họ thuật hơn,
 Ông thứ nhất cầm cây đờn,
 Bao nhà họ lấy phải đờn cho êm,
 Đờn sao tiếng hân hồn-Bình,
 Đờn cho tin nhiệm cứu mình đỡ rạo,
 Rồi cả tay đàn hàng sao,
 Thời đồ chơi học nhạc vào cho in,
 Ở đây phải chịu đồng tình,
 Thời lên phải nói phải phải đỡ hay,
 Vì tài chủ vì công đờn,
 Đờn cho đỡ với rạo hân cứu là,
 Cho rạo lòng chủ, biết tha,
 Thưng cần để giữ hân na chốt đầu,
 Làm cho nước thêm ngàn sâu,
 Đờn đờn phải biết cứu đời cần đời,
 Gắn rạo phôi như ngàn đời,
 Hồ-Lang tay đỡ còn hân đỡ đờn,
 Hồ này nhất thống gian san,
 Làm đờn phải chịu muôn ngàn đờn đờn,

Nhằm cơn thấp trở nên cao,
Nhằm hồi phải chiếu cho nhau hiểu lầm,
Nhưng mà cũng ở nơi tâm
Đâu cho tường lụy chắc làm được không,
Đâu cho gặp cảnh gió đông,
Người không thêm ở còn trong nỗi gì,
Cũng không thể được làm gì mãn ước.
Hồ lang bị kẹt hết hồn
Nếu không tin dứt khổ tận mạng ta,
Vì chủ Mỹ lại Trung-Hoa;
Xui rằng Hồ phải phả hòa mới xong
Phải hòa với ý toàn dân
Hòa cùng Đảng-Quốc lập xong thế tình,
Phải tan Đảng-Cộng bắt minh,
Lập thành vì kiến hữu xin dăm chồi,
Hồ lang lòng rối tới bởi
Khó tin khó nói khó đời khó đi,
Nếu không tin được khuyrnh nguy,
Giữa thời kỳ phải xiết chi nói lòng,
Hiện giờ Hồ lãnh sắc phong
Toàn dân ý niệm tượng đồng đấu tranh,
Bên kia một kẻ ngồi doanh,
Chờ cho Hồ phải thế hành điều hữu,
Cho hay nhẹ công tan tành,
Một nhà họ Nguyễn lập thành thất gia,
Tại hay trong xứ yên hòa,
Nhưng đừng vội nghĩ là hòa được đâu,
Thế tình càng nghĩ càng sâu,
Càng đi đẹp mãi càng đeo đến lòng,
Hôm nay chủ nghĩa bắt đồng
Nhưng còn chấp chương ngoài trong giao hồi,
Ngày kia họ Nguyễn trở về,
Một Thầy một chủ sủa đồ Việt-Nam,
Hồ lang tìm cách đưa thân,
Nẻo trên đường phải còn tranh lợi quyền,
Kèo kèo kia nọ Cao-Hiến,
Hồ lang tìm cách bước sang hai miền,
Rồi sanh những cuộc đảo quyền,
Chiến trường Tân-Quốc máu liền thành sông,
Cùng đường phải chạy phải bươn trở về,
Nước Nam còn lắm u ề
Gần đây sẽ thấy ề chề biết bao,
Cộng trong xây lụy đắp hào,
Tường lụy sắt giữ ngàn rào nước dươ,
Vì lòng phẫn huết chiêu trừ
Toàn dân điều bị nắng mưa bập bần,
Đến khi thành lụy đắp xong
Người không còn ở ra ngoài ngoa du,
Quốc-Gia muốn trở về nhà
Chấn hưng sủa trị giải hợa toàn dân
Hai bên tức phải giao phong

Trận hung ác liệt khổ trong dân tình,
Ngoại xâm còn phải rùng mình,
Nội loạn biến động đến tình loạn lý,
Máu rơi đồng nội xiết chi
Nhà tan vật lạt thảm nguy đây đồng,
Đó là Quốc-Cộng tranh phong,
Con đường nghĩa vụ thì mong đáp đền,
Gấm trong thời sự dùng quên
Việt-Nam phải chịu đôi bên dãi dầu,
Chắc mười phần được lo phen,
Nhưng còn đi ở về Tần ít lâu,
Trong năm lợi rõ nguồn cơn,
Cuộc đời sẽ thấy tuần hườn đổi thay,
Chuồn bước tới Trâu-dong dài,
Cuộc đời sẽ thấy nhiều bài học hay,
Lũy thành sắp sẵn bài khai,
Một phương một hướng một thầy một tối,
Không còn tranh bá đồ vương,
Lập thân an vị nơi trường chôn tu,
Thận Nam-Việt bao tồn,
Kẻ đường Quốc-Tế bôn chôn tranh hùng,
Mỹ, Nga đang sắp tranh hùng,
Chương trình phong định tranh hùng tranh vương,
Rồi đây hai ngã đôi phương,
Năm châu phải bước lên đường máu rơi,
Ấy là cũng bởi Cơ-Trời,
Lê phương sửa thế tạo đời ngày hay,
Luận về Quốc-Đạo Cao-Đại,
Chư-hiền, Chư-sĩ có tài nào hay,
Tài coi vận nước đó đây,
Tài nào mà được một hay điềm lành,
Giữa thời loạn lạc phệy tranh,
Trong vòng Tôn-Giáo phải dềnh phệy cam,
Kẻ kéo tới người bạo lăm,
Khó cho chư Đạo phải cam nhọc nhằn
Hiền nhơn phải giữ một lòng
Chia đường kiếm thuốc Bắc, Nam cứu nạn
Giữa cơn bịnh khổ vừa an
Hai phương tìm kiếm cứu an bịnh nghèo,
Nhưng con người phải một chiều,
Bịnh đang đạo ~~kiếm~~ phải kiếm nhiều thuốc hay,
Nhưng mà chữ nghĩa dùng phải,
Dự lâu đỡ gió dự dài đỡ sương,
Ngày kia Quốc-Cộng chia đường
CAO-ĐẠI cũng bước lên trường một khi,
Hợp thời thế hợp Tam-Kỳ
Mới thành Quốc-Đạo trị tri ghi lòng,
Dầu cho rẻ bác chia đồng,
Sĩ phu lo giữ một lòng cho an,
Việt-Nam khổ cảnh trăm dạng,
Bác, Trung ủa lệ đợi hàng châu sa.

Đội cơm phơn-loá thiết tha
Nam là phải chịu xương hột máu rơi,
Khắp trong Nam-Việt gặp thời,
Là thời loạn lạc khuyên người tin lo,
Đều đều cũng có số Trời,
Số Trời đã định cho người không sai
Tiếp theo lòng nguyện tổ bầy
Khuyên trong Chu-sĩ miết mài đường Tu,
Tuy còn phong vũ lý kỳ,
Các Thần che đậy một khi chu toàn
Yên lòng hếp đến gian-seng,
Muốn thành Quốc-Đạo phải toàn tín lèn,
Lo phương cứu vãn toàn dân,
Chào mừng bạn mới cảnh tân nước nhà,

Vậy lời cầu nguyện Chu-Sĩ, Quốc-Su trả lời chung thời
sự, còn ý nguyện Chu-sĩ bị đau nặng tìm thuốc chữa, Quốc-
Su cũng rất vui tán thành ý kiến, nhưng bốn xưa Chu-sĩ cần
giữ chắc gấn phong trào mới sẽ ứng dụng,

Quốc-Su cho hay ngài Viện-Thông-Bình Hồ lang sang đất
Việt, sẽ có thêm nhiều điều kiện, và thay đổi nhiều điều -
là có Việt có nơi đất Việt. Họ Nguyễn coi theo về đất tổ họ
Hồ, muốn cát thiên họ chia hai.

Nhưng rút cuộc phải nhường đường cho chúng bước..

Quốc-Su khuyên Chu-sĩ đoán cho kỹ bày này cho hiểu -
nghiã rồi sẽ ứng dụng .7-

Quốc-Su chào Chu-hiến sĩ bình tĩnh đi tới.

Quốc-Su xin từ giả.

THIANG.

SÁO Y NGUYỄN VĂN BẮN CHÁNH.

NGƯỜN-THÍ THIÊN-TÔN

Ngươn-Hội Long-Hoa phục chánh quyền,
Thí hoàng tể thiên định thân Tiên.
Thiên thớ đông á nhưn tâm định.
Tôn phép phân minh thất đẩu hiền.

Nay Lão giảng bút chỉ thêm cho chu đê-tử huỳnh y.
Giờ nay giảng phân trần cố sự.
Cổy Thần, Tiên phạm chữ sắt nhưn.
Nguyên do điều độ kẻ lãnh
Phật người hung bạo lập thành Việt-Nam,
Chu Đê-Tử hội bần chờ lĩnh,
Nơi Hư-Cung Lão định đư rồi
Thánh danh sắp đặt thứ ngôi,
Thiên-Thớ thần phép một hồi phục nguyên,
Lão ban lệnh Thần-Tiên hạ thế
Tá thiêng-kiêng trợ thế Thánh-Quân,
Chỉnh Khai Đại-Đạo trùng hưng,
Cổ-đồ Nam-Việt cứu-trùng chơn lĩnh,
Chu đê-tử rặng gập một tênh,
Phân phước lãnh bằng tênh đư rồi,
Chờ mần Cộng-Sản qua rồi,
Tương tranh đảng phái mấy hồi đến đây.
Kẻ tham lại gập tay hung ác;
Nơi kinh thành giầy léc điều hiu
Đội bà tuần nữ buổi chiều,
Đều trong lục gập dạy nhiều đàn cơ,
Lão khuyến chó hững hồ bê trể
Phân bút minh tá thế nhiều lần,
Thánh phàm tìm ý ớn thân,
Các người còn phải phàm trần chưa minh,
Nguyên trọn giữ đức tin thấy rõ,
Chiếu nơi tâm cạy tổ chơn truyền,
Chừng nào giảng đư Thần-Tiên
Trên phêm Chuông-Phép thế thiên hạ trần,
Mey chỉ rõ long thần thọ mạng,
Hộ cơ-quan chỉnh đảng phân quyền,
Bây lâu vị thứ chưa yên
Cổ-đồ phục quốc mới giảng thiên-thớ,
Khai địa thế đôi giờ diệu pháp
Cũng trong ngày lục giúp dân đai,
Tuốt, Hội ngọt chỉ thu bài
Biên thủy đột nhập định sồi nhiều nơi,
Chờ Quan-thành reeddi hiệu triệu.
Thần âm binh hiện chiếu nam thành,
Chư hồn chiến sĩ liệt oanh,
Chư thần Nam Việt phục hành ra oai,
Nơi Tông miếu thông Khai Ngũ Đạo,
Xứ Tân bang ta sắp sẵn rồi,
Phò trì Huỳnh-Đạo thứ ngôi thọ trầng.
Trông đê-tử chớ bần chớ luận,

Chở ngày thân triệu chúng rõ ràng,
Thống Dân mới trở chợ-quan,
Thần trong nền Đạo dẫn dắt thiện tâm,
Mọi cũng biết phương chêm chửa dang
Hệ tinh thần trái hẳn với đời,
Các trở yên nhờ những lời,
Lẽ này dạy rõ các nơi đủ đều,
Ra sắc lệnh hệ nêu tên đủ,
Các Thiêng-Liêng đoàn tụ hợp chung,
Phạt đời gian ác bạo hung,
Lẽ ngày kinh địa nổ bùng loạn đảo,
Phía Khánh-Hội ngày sâu quyết liệt
Sông Sài-Gòn thấy phật dậy dậy,
Trộn lan bốn phía đông tây,
Còn phần Thánh-Địa chôn này có tay,
Ngoài chiến khởi thú ba trong ứng,
Chia làm nam bằng chúng Quốc-Gia
Bưng biển này cũng chia ba,
Tây, Miền Cho chặt cũng là in nhau
Phía hậu ứng Cờ-Hậu Thuyết-Đôn
Cũng nhập rồi chính đốn cơ binh
Nay đây cho đến nhật thần
Bốn phương đều có khởi binh đánh đồn,

T H I

Dồn dập lan tràn khắp địa kinh,
Láo cho hai trước biết truyền mình,
Hải-Thần, Cường-Đế gìn biên giới,
Hải bốn thống sau mới xuất chinh,

Trong bốn câu này ta tổ thêm ý nghĩa cho chú đệ đệ r
ràng kiếm hiệu./-

Ngày 10 tháng Giêng Mậu-Thân.
(DL: 1.968)

SAO LỤC Y NGUYỄN VĂN